

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/179/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416205141
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1416205141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, vo veci starostlivosti o deti B.: t.č. plnoletá V., narodená dňa XX.XX.XXXX a maloletá K., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - L. B., rodená N., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: I. XX, Z., otec - R.. W. B., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom: I. XX, Z., zastúpený Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom, so sídlom: Bratislava, Budatínska 16, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava IV, so sídlom Bratislava, Hanulova 9/A, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18. februára 2020, č.k. 13P/124/2016-350 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18. februára 2020, č.k. 13P/124/2016-350 v napadnutej časti t.j. vo výroku o zverení maloletej K. B., vo výrokoch o výživnom na maloletú K. B. a vo výrokoch o výživnom na plnoletú V. B. a vo výroku o úprave styku otca s maloletou Hanou p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 18.02.2020, č.k. 13P/124/2016-350, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na V. B., narodenú dňa XX.XX.XXXX zo sumy 150,- € mesačne na sumu 350,- € mesačne, počínajúc dňom 01.09.2019, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletej V.. Zročné výživné pre V. za dobu od 01.09.2019 do 18.02.2020 v sume 42,- €, uložil otcovi povinnosť zaplatiť k rukám V. do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň určil, že zvyšné zročné výživné pre V. za dobu od 01.09.2019 do 18.02.2020 otcovi nevzniklo. Súčasne rozhodol tak, že maloletá K. B., narodená dňa XX.XX.XXXX, sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, s tým, že obaja rodičia majú právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať zvýšeným výživným na maloletú K. zo sumy 100,- € mesačne sumou 350,- € mesačne, počínajúc dňom 18.02.2020, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšku návrh plnoletej V. na zvýšenie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú K. zamietol. Otcovi umožnil stretávať sa s maloletou K. každý nepárny týždeň v mesiaci od 18.00 hod. v piatok do 18.00 hod. v nedeľu s výnimkou letných prázdnin, každý rok počas letných prázdnin od 10.00 hod. 01.07. do 18.00 hod. 15.07., od 10.00 hod. 01.08. do 18.00 hod. 15.08. tak, že si v uvedený deň a hodinu otec maloletú prevezme od matky pred jej bytom a v uvedený deň a hodinu otec maloletú matke vráti na tom istom mieste. Vo zvyšku sa návrh otca na úpravu styku s maloletou K. zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 13P/134/2014-33 zo dňa 23.10.2014 v časti o úprave výkonu rodičovských práv

a povinností k maloletej K. a o výživnom k plnoletej V.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 13P/134/2014-33 zo dňa 23.10.2014, právoplatným dňa 08.11.2014, bolo manželstvo rodičov rozvedené, na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa vtedy obidve maloleté deti zverili do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že v starostlivosti matky budú deti štrnásť po sebe nasledujúcich kalendárnych dní, počínajúc piatkom v párnom týždni od 15.30 hod. do piatku nasledujúceho párneho týždňa do 07.30 hod. a v starostlivosti otca budú deti druhé dva týždne. Každému z rodičov bolo ponechané právo deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal platiť na výživu na vtedy maloletú V. sumu 150,- € mesačne a maloletej K. sumu 100,- € mesačne.

3. Dňa 06.06.2016 podala matka na súd prvej inštancie návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k vtedy maloletým deťom, pričom v návrhu uviedla, že striedavá osobná starostlivosť o maloleté deti sa v zmysle predchádzajúceho rozsudku, nikdy nerealizovala. V auguste 2015 sa otec odsťahoval z ich spoločnej domácnosti a celý svoj byt má zariadený iba pre dve osoby, keďže na staršiu dcéru vôbec nepomyslel a v podstate ani nechce, aby u neho bývala. Vzniknutá situácia má za následok postupné vzájomné odcudzovanie sa detí. Maloletá K. má u otca dva týždne úplne iný režim, ako u nej, býva hladná a nechodí na žiadne krúžky. Otec jej nedopraje žiadne súkromie ani vo vzťahu k nej, ani vo vzťahu k starým rodičom, ani vo vzťahu k jej kamarátkam. Robí neustále rozdiely medzi deťmi, pričom keď sú deti u nej tak ona medzi nimi rozdiely nerobí. Zároveň uviedla, že otec detí s ňou nevie a ani nechce komunikovať. Poukázala na to, že v tomto prípade nie sú naplnené základné predpoklady vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti o deti, keďže je toho názoru, že striedanie domova u maloletej K. vyvoláva psychickú nepohodu a duševnú zmätenosť. Zároveň uviedla, že zdrojom príjmu otca je suma 2.100,- € mesačne, jej príjem je 600,- € mesačne, mesačné výdavky na vtedy maloletú V. vyčísliť sumou 877,- € mesačne a na maloletú K. v sume 440,- € mesačne. Poukázala na to, že staršia dcéra je od 01.08.2015 v jej osobnej starostlivosti, a preto navrhla, aby od 01.08.2015 na V. platil výživné 650,- € mesačne. Zároveň navrhla obidve deti zveriť do jej starostlivosti s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, výživné na maloletú K. navrhla určiť sumou 300,- € mesačne od právoplatnosti rozsudku a styk otca s deťmi neupraviť. K návrhu pripojila rodné listy detí a rozvodový rozsudok.

4. K návrhu matky sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že s jej návrhom nesúhlasí, nakoľko má podmienky pre riadnu starostlivosť o obidve deti v rámci striedavej osobnej starostlivosti. Namietal skutočnosť, že by o V. nemal záujem, ale je pravda, že jej vzhľadom k jej veku povedal, že kedykoľvek má dvere u neho otvorené, a že ju nikdy neodmietne. Zároveň poprel, že by obmedzoval súkromie maloletej K., a že by bola u neho hladná. Zmenu rozhodnutia nepovažuje za v súlade so záujmami detí, a preto navrhol návrh matky v celom rozsahu zamietnuť.

5. Dňa 20.10.2016 zaslal súdu prvej inštancie správu kolízny opatrovník o prešetrení pomerov v rodine, pričom kolízny opatrovník zistil, že maloletá K. sa v rozhovore nevedela vyjadriť, či jej aktuálne starostlivosť rodičov takto vyhovuje. Bola neistá, uzatvárala sa do seba, pozerala do zeme. Keďže bola mívka a uzavretá s maloletou ukončili rozhovor. Staršia V. navštevuje od septembra 2016 Gymnázium na Mokrohájskej, na ktoré prestúpila pre drobnú poruchu zraku, keďže nestíhala tempo a požiadavky v predošlej škole. K starostlivosti rodičov o nich sa vyjadrila tak, že otcovi sa museli podriaďovať a on o tom rozhodol tak, že K. pôjde k nemu a ona k mamine s čím mama nesúhlasila, a preto sa dohodli tak, že sa budú u nich striedať vždy po dvoch týždňoch. Vyslovila presvedčenie, že takýto spôsob nie je dobrý, pretože ona chce zostať žiť u mamy a K. keď príde od otca po dvoch týždňoch je akoby zmenená a nesvoja. Ona sama k otcovi nechodí, iba občas, pretože otec nemá pre ňu vytvorené dobré podmienky. Nemala vlastnú posteľ, nevedel jej dať kľúče od bytu a ani zabezpečiť jej stravovanie, keďže ona má bezlepkovú diétu. Celý postoj otca zhodnotila tak, že mladšiu dcéru proti nej staršej „... a na ňu v podstate „... Nerešpektuje ju, nepočúva ju, podľa nej je otec komplikovaný a má ťažkú povahu. Zároveň uviedla, že otec má priateľku s tromi deťmi, nebývajú síce u neho, údajne ho deti jeho priateľky nemajú radi. Zároveň uviedla, že je skoro dospelá, chce sama určovať, kedy a ako sa bude s otcom kontaktovať a chce zostať žiť u mamy. Kolízny opatrovník záverom vo svojej správe uviedol, že navrhuje vykonať znalecké dokazovanie, keďže sa nepodarilo celkom presvedčivo zistiť názor maloletej K., jej súčasné prežívanie a vzťahové väzby. Zároveň by sa mal znalec zamerať na posúdenie rodičovských kompetencií a v záujme

maloletej K. stanoviť najoptimálnejší model starostlivosti o ňu a jej kontaktov v rodine. Ohľadom takmer plnoletej V. kolízny opatrovník oznámil súdu, že rešpektuje jej názor.

6. Zo správy z Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie zo dňa 16.11.2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloletá K. má rada obidvoch rodičov, detsky naivným spôsobom túži, aby boli rodičia spolu, pričom sa uzatvára do seba. Jej emocionálny stav výrazne negatívne ovplyvňuje sýtenie invektívami, aj neverbálnymi voči druhému rodičovi. Potrebuje byť mimo konfliktov rodičov, nájsť pokoj, bezpečné prostredie a emocionálnu stabilitu. V záujme maloletej K. je dôležité vyladiť rodičovské vzťahy.

7. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že rodičia nevedia a ani nechcú spolu komunikovať o ničom, čo sa týka ich detí. Matka trvala na návrhu, otec trval na svojom vyjadrení. Súd prvej inštancie zistil, že situácia je v podstate taká, ako sa to podarilo zistiť kolíznemu opatrovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave. V. je vo výlučnej starostlivosti matky, maloletú K. si rodičia po dvoch týždňoch striedajú.

8. V rámci vykonávaného dokazovania súd prvej inštancie vypočul obidve maloleté deti a po dovŕšení plnoletosti V., ktorá sa stala riadnou účastníčkou konania, mal za preukázané, že V. je v starostlivosti svojej matky, s otcom sa stretáva iba občas. Maloletá K. aj na súde pôsobila veľmi uzavreto, nieisto s tým, že k navrhovaným riešeniam rodičov sa nevedela jasne a presne vyjadriť. Na základe zisteného súd opakovane ponechal rodičom priestor na prácu s terapeutom s tým, aby v záujme svojich detí dospeli k jednoznačnému riešeniu, čo sa ale opakovane rodičom napriek snahe odborníkom, nepodarilo. Súd prvej inštancie preto nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pričom znalec zaslal súdu znalecký posudok dňa 23.05.2019 a v jeho závere uviedol, že podľa výsledkov psychologického vyšetrenia maloletého dieťaťa a obidvoch rodičov je pre maloletú K., s ohľadom na jej zdravý vývin, v súčasnosti optimálnejší aktuálne realizovaný model rodičovskej starostlivosti, kedy sa nachádza v osobnej starostlivosti matky a s otcom sa stretáva každý druhý víkend, v porovnaní s predtým realizovanou striedavou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov v dvojtýždňových intervaloch. Zároveň by bolo vhodné rozšíriť víkendový pobyt maloletej K. u otca z dvoch na tri noci napr. do pondelka rána. Psychologické vyšetrenie ukazuje na primárne prevažujúce pozitívne citové prežívanie maloletej vo vzťahu k obidvom rodičom. V rámci preferencie rodičovských postáv u nej prevažuje väčšia citová a emočná náklonnosť vo vzťahu k matke a jej domácejmu prostrediu, aj s ohľadom na prítomnosť staršej sestry. V priebehu vyšetrenia maloletá dokáže verbalizovať aktuálnu subjektívnu spokojnosť s rezidenčnou starostlivosťou matky. Pri pozorovaní jej interakcie s otcom maloletá K. nedokáže otvorene komunikovať svoje pocity, resp. preferenciu aktuálneho režimu rodičovskej starostlivosti. Maloletá sa snaží udržať si pozitívny vzťah k otcovi, uvedomuje si, že otec preferuje striedavú starostlivosť, chcela by mu vyjsť v ústrety, preto dáva v jeho prítomnosti súhlas s rozšíreným víkendovým stretávaním, ale zároveň mu nedokáže otvorene odkomunikovať, že jej viac vyhovuje súčasná varianta rodičovskej starostlivosti v domácnosti matky, ani že sa nechce vrátiť k predchádzajúcej variante striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Po takto vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že predchádzajúce súdne rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom sa od 23.10.2014 riadne nerealizuje, pričom od 01.08.2015 sa otec detí zo spoločnej domácnosti odsťahoval. Od novembra 2016 rodičia realizujú striedavú osobnú starostlivosť len u maloletej K. s tým, že od 04.10.2018 sa deti stretávajú s otcom každý druhý víkend. Výživné na čas po rozvode otec platil 150,- € mesačne na V. + 20,- € mesačne vreckové, 100,- € mesačne na K. + 23,- € mesačne stravné v škole, pričom od mája 2017 dobrovoľne otec posielal na výživu V. 300,- € mesačne, na výživu K. 200,- € mesačne k rukám matky a od júla 2017 posielal 300,- € mesačne plnoletej V. na jej účet. Zdrojom príjmu otca je suma 2.450,- € mesačne netto, zdrojom príjmu matky je suma 992,- € mesačne netto. Plnoletá V. poberá invalidný dôchodok vo výške 220,- € mesačne od mája 2018. K návrhu matky sa plnoletá V. v celom rozsahu pripojila, navrhla aby otec na jej výživu platil 650,- € mesačne od 01.08.2015. Kolízny opatrovník maloletej K. po vykonanom dokazovaní odporučil súdu rozhodnúť v najlepšom záujme maloletej. Zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava IV navrhol maloletú K. zveriť do osobnej starostlivosti matky styk otca s maloletou upraviť každý druhý víkend od piatku do pondelka, výživné navrhol určiť na maloletú K. 350,- € mesačne, na plnoletú V. 450,- € mesačne od podania návrhu. Zároveň navrhol, aby obidvaja rodičia maloletú zastupovali a spravovali jej majetok.

9. Súd prvej inštancie predmetnú vec právne posúdil podľa § 26, § 29 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a vecne tak, že po vykonanom dokazovaní

o návrhu matky súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, pričom výživné na plnoletú V. súd zvýšil od 01.09.2019, kedy V. nastúpila na strednú školu zo sumy 150,- € mesačne na sumu 350,- € mesačne, pričom toto zvýšenie výživného súd nariadil otcovi platiť k rukám plnoletej V.. Keďže otec dobrovoľne dlhodobo platí zvýšené výživné na plnoletú V. v sume 300,- €, a zároveň jej prispieva na výdavky inak za dobu od 01.09.2019 do 18.02.2020 vzniklo otcovi zročné výživné pre plnoletú V. v sume 42,- €, ktorú sumu mu súd uložil ako povinnosť zaplatiť k rukám V. do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Riešenie je v súlade s možnosťami otca, v záujme plnoletej V. a v súlade s ust. § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Plnoletá V. okrem bežného výživného od otca a bežného výživného od matky, má na úhradu pravidelných mesačných výdavkov k dispozícii aj sumu 220,- € mesačne ako invalidný dôchodok. Maloletú K. súd v konečnom rozhodnutí zveril do osobnej starostlivosti matke, keď mal za preukázané, že takto navrhovaná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je jednoznačne v záujme zabezpečenia ďalšieho riadneho a zdravého vývoja maloletej K.. Je v záujme maloletej K., aby začala žiť v istote zo strany rodičov, ktorí sa dlhodobo o jej starostlivosti nevedeli dohodnúť, dôsledkom čoho bola skutočnosť, že maloletá K. sa postupne uzatvárala do seba a vyrastala ako dieťa nesebaisté vo všetkých zásadných otázkach ďalšieho života. Rodičia by mali zodpovednejšie pristúpiť k výchove maloletej K., výsledok znaleckého dokazovania rešpektovať a pokúsiť sa v záujme maloletej K., aby z nej vyrástlo jedno sebaisté a cieľavedomé dieťa. Obidvom rodičom súd ponechal právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Výživné na K. od rozhodnutia súdu súd zvýšil zo sumy 100,- € mesačne na sumu 350,- € mesačne, keď mal za preukázané, že takáto výška výživného je v možnostiach a schopnostiach otca a v záujme maloletej K.. Súd poukázal na to, že rovnaká výška výživného v prípade obidvoch detí je v dôsledku poberania invalidného dôchodku plnoletou V. diferencovaná a v prípade maloletej K. je suma zo strany otca dôvodná na pokrytie ďalších pravidelných mesačných výdavkov maloletej K., vzhľadom k jej postupnému dospievaniu. Od podania návrhu, súd nezmenil výšku výživného voči obidvom deťom tak, ako navrhovala matka a neskôr aj plnoletá V., keď mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že od 06.06.2016 otcovi zročné výživné pre obidve deti nevzniklo tak, ako navrhla matka, nakoľko otec postupne dobrovoľne hradil výdavky obidvoch detí aj zvýšeným výživným k rukám matky aj úhradou inak. Z uvedených dôvodov súd návrh plnoletej V. a návrh matky vo veci zvýšenia výživného od 06.06.2016 zamietol. Pokiaľ ide o právo otca stretávať sa s maloletou K., súd toto ich vzájomné právo upravil tak, ako je vo výroku tohto rozsudku uvedené s tým, že dáva do pozornosti rodičom, aby kontakt otca s maloletou K. prebiehal riadne, pravidelne a včas, aby rodičia rešpektovali režim maloletej K. a jej názor na túto problematiku a ponechali dieťa v kľude, v pokoji a v istote, že si navzájom voči nej nebudú robiť prieky. Je totižto v záujme zdravého vývoja maloletej K., aby bola so svojim otcom v pravidelnom, riadnom a pre nich obidvoch v potrebnom kontakte.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, voči všetkým bodom výroku rozhodnutia rozsudku, okrem rozhodnutia súdu o tom, že obaja rodičia budú svoje deti zastupovať a spravovať ich majetok a o náhrade trov konania. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že matka vo svojom návrhu neuviedla, ako sa styk s ich deťmi realizoval v skutočnosti ani to, že istý čas sa o maloletú K. staral výlučne iba otec a to niekoľko mesiacov, konkrétne od jeho odsťahovania sa zo spoločného bytu s matkou v auguste 2015 do februára 2016. Aj napriek tomu, že o maloletú K. sa matka v tomto období vôbec nestarala, otec matke platil výživné tak, ako to bolo súdom určené. Matka ani nejavila záujem, aby ich mladšia dcéra K. bývala aj u nej, a teda aby bola rodičmi dohodnutá a súdom schválená vyššie opísaná striedavá starostlivosť realizovaná. Vtedy maloletá V. k otcovi chodila, bývala u neho tiež, avšak zo súdom určeného dvojtýždňového času striedavej osobnej starostlivosti to nikdy neboli celé dva týždne, no menej ako týždeň to bývalo málokedy. Je teda pravda, že v období od augusta 2015 do februára 2016 sa striedavá osobná starostlivosť rodičov o deti nerealizovala podľa rozhodnutia súdu. Matka vo svojom návrhu tiež uviedla také skutočnosti, ktoré boli vymyslené, len aby otca pred súdom zdehonestovala. Tak napr. si vymyslela, že celý svoj byt má zariadený iba pre dve osoby, pretože na staršiu dcéru vôbec nemyslel a ani nechcel aby u neho bývala, hoci si otec zadovážil na bývanie trojizbový byt, taký v akom spolu bývali celá rodina do jeho odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti v auguste 2015 a vlastne dôvod, prečo sa otec zo spoločného bytu neodstáhoval skôr, bolo práve to, že v blízkosti pôvodného bytu i matky hľadal rovnaký byt pre seba, aby nenarušil sociálne vzťahy detí, ktoré mali vo svojom prostredí vytvorené a tak lepšie znášali odlúčenie rodičov. Z návrhu matky vyplýva aj to, že vzniknutá situácia mala za následok postupné vzájomné odcudzovanie sa detí, aj keď to matka nikdy nepreukázala. Medzi

ďalšie výmysly matky patrili aj jej vyjadrenia o tom, ako má maloletá K. u otca dva týždne úplne iný režim, ako u nej, býva hladná a nechodí na žiadne krúžky, čo matka tiež nikdy riadne nepreukázala, najmä, že by bola maloletá hladná, čo nikdy neriešila napr., aj oznámením takej skutočnosti sociálnemu odboru, aby zakročili a v podstate takémuto týraníu zabránili. Zaujímavé je tiež, že matka na obdobie od augusta do februára 2016 nespomína vôbec ako na obdobie, v ktorom bola maloletá K. len vo výlučnej osobnej starostlivosti otca, že by jej niečo chýbalo, alebo žeby bola hladná. Aj tvrdenia matky, že otec maloletej K. nedopraje žiadne súkromie, či už vo vzťahu k nej, alebo vo vzťahu k starým rodičom, alebo vo vzťahu k jej kamarátkam, sú tiež len výmyslami matky a ani tieto jej výmysly neboli nikdy preukázané. Matka taktiež nepreukázala ani to, že by otec robil rozdiely medzi deťmi, a jej tvrdenie, že ona také rozdiely nerobí, keď sú u nej doma, nie je žiadnym prekvapením. Mylne sa niektoré matky domnievajú, že ak budú pred súdom tvrdiť, že medzi rodičmi spoločných detí viazne komunikácia, a preto na zverenie detí do striedavej starostlivosti nie sú splnené zákonné podmienky, nemôžu uspieť. Nálezy ústavného súdu, najmä z ČR, viaznucu komunikáciu rodičov nepokladajú za dôvod nezverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti (ďalej aj „SOS“), ale naopak, bolo preukázané, že práve zverenie detí do SOS narušenú komunikáciu rodičov upravila, čo môže potvrdiť aj z vlastnej skúsenosti. Okrem toho, mnohí rodičia si zamieňajú neschopnosť vzájomnej komunikácie rodičov týkajúcej sa ich osôb, za neschopnosť komunikácie týkajúcej sa ich spoločných detí, čo už vôbec nie je dôvod na zamietnutie návrhu na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti. Otec má za to, že aj tvrdenie matky, že medzi nimi viazne komunikácia, nie je pravda a kto a ako s kým komunikuje, o tom by sa dalo diskutovať. Akékoľvek tvrdenie o tom, že na striedavú osobnú starostlivosť nie sú splnené predpoklady, pretože striedanie domova môže vyvolať u maloletých detí psychickú nepohodu a duševnú pomätenosť, je prejavom duševnej nezrelosti toho z rodičov, ktorý niečo také tvrdí. Dieťa má predsa dvoch rodičov, matku a otca a títo predstavujú základný a prirodzený prvok rodiny. Stane sa, že rodičia spolu nedokážu žiť, a preto ich spolužitie musí byť ukončené aj preto, lebo narušené spolužitie rodičov nemusí mať pozitívny vplyv na maloleté deti a ich výchovu, čo nie je posudzovaný prípad. Ak ani jeden z rodičov netrpí patologickým správaním, má vytvorený rovnako dobrý vzťah k maloletému dieťaťu, potom len striedavá osobná starostlivosť je a môže byť pre dieťa tou najlepšou formou úpravy vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Tvrdenie matky, že striedavá osobná starostlivosť u maloletej K. vyvoláva jej psychickú nepohodu a duševnú zmätenosť, je nezmysel, a navyše aj ďalší výmysel matky, o pravdivosti ktorého matka neprodukovala žiadne relevantné dôkazy. Tvrdenie o tom, že znalec Z. zistil, že maloletá K. má bližší vzťah k matke, alebo túto preferuje pred otcom, nie je stav patologického stavu, či správania sa otca voči maloletej. Už len postavenie otca ako pracovníka banky na vedúcej pozícii vylučuje akékoľvek patologické prejavy. Okrem toho, terajšia manželka otca maloletej K. má tri deti, a nebála sa s otcom V. a K. vstúpiť do manželstva. Pozoruhodné jej aj to, že matke viac ako pol roka vôbec nevadilo, že o maloletú K. sa stará iba jej otec, a že v tomto období nielenže nehladovala, ale ani netrpela žiadnou duševnou pomätenosťou alebo mentálnymi poruchami. Vyjadrenia matky k jej príjmu, ako aj tak otca, ako sa ukázalo, neboli presné, ale aj jej tvrdenia o tom, že mesačné výdavky na vtedy maloletú V., ktoré matka vyčíslila sumou 877,- € mesačne a na maloletú K. v sumou 440,- € mesačne matka nielenže ničím nepreukázala, ale v rozpore s logickým myslením ani nemohla mať, ak jej príjem, ako to matka tvrdila, bol vo výške len 600,- €, teda o 717,- € nižší ako matkou uvádzané výdavky na deti, čo súd matke na pojednávaní aj náležite vysvetlil. Matka nepreukázala, že staršia dcéra je od 01.08.2015 v jej osobnej starostlivosti, a nepreukázala ani dôvody hodné osobitého zreteľa, aby jej súd priznal na V. zvýšené výživné od 01.08.2015, nakoľko návrh na zmenu úpravy výkonu práv rodičov k ich deťom, podala až 06.06.2016. Otec s návrhom matky na zvýšenie výživného na V. na 650,- € mesačne a maloletú K. na 300,- € mesačne od právoplatnosti rozsudku, ako aj zverenie detí do starostlivosti matky nesúhlasil, ani s tým, aby deti zastupovala len matka a spravovala ich majetok, a aby styk otca s deťmi nebol upravený. K povolaniu Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej aj „OP“) do konania podľa príslušných zákonných ustanovení, k čomu došlo dňa 30.06.2016 otec uviedol, že zo strany matky sa jednalo o dobre premyslený a účelový krok, vzhľadom k preukázaniu, že matka s Okresnou prokuratúrou úzko spolupracovala a bola s ňou dohodnutá ako má odpovedať na Okresnou prokuratúrou vopred pripravené a matke predložené otázky. Otec má za to, že v posudzovanom prípade Okresná prokuratúra nemala na súde čo robiť, nakoľko sa nejednalo o prípad potreby dozoru prokuratúry nad konaním v predmetnej poručenskej veci, pričom jeho prvoradou povinnosťou je dozor nad dodržiavaním zákonnosti, a nie jeho porušovanie, k čomu zo strany prokuratúry došlo, na rozdiel od povinnosti dozorovania dodržiavania zákona. Otec vylúčil a dôrazne poprel, obmedzovania súkromia, či už maloletej K. alebo V. ako aj to, že by bola u neho kedykoľvek hladná. Návrh zmeny rozhodnutia nepokladá za správny, a preto aj zákonný najmä preto, lebo nie je v súlade so záujmami detí, najmä maloletej K., vzhľadom k veku V., preto navrhol návrh matky v celom rozsahu zamietnuť, na čom otec zotrval až do konca konania o úprave

práv a povinností. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že zo správy Úradu práce v Bratislave o prešetrení pomerov v rodine vyplynulo, že maloletá K. sa v rozhovore s kolíznou opatrovníčkou nevedela vyjadriť, či jej aktuálne starostlivosť rodičov takto vyhovuje. Bola neistá, uzatvárala sa do seba, pozerala do zeme. Keďže bola mĺkva a uzavretá s maloletou ukončili rozhovor. V konečnom dôsledku, maloletá K. ale striedavú osobnú starostlivosť neodmietla. Staršia V. sa pred kolíznou opatrovníčkou vyjadrila, že rodičia sa dohodli na tom, že obe sa budú u nich striedať vždy po dvoch týždňoch. Uvedené preto vyvracia tvrdenia matky, že od marca 2016, resp. ani pred tým, striedavá osobná starostlivosť sa nerealizovala. V. sa tiež pred kolíznou opatrovníčkou (ďalej aj „KO“) vyjadrila, že chce ostať pri matke. Otec toto rozhodnutie V. rešpektoval, vzhľadom k jej veku blízkeho veku dospelosti. Ďalšie vyjadrenia V., že otec nemá pre ňu vytvorené dobré podmienky, nemá u neho vlastnú posteľ, nedal jej kľúče od bytu a ani nedokázal zabezpečiť stravovanie, keďže ona má bezlepkovú diétu, otec odmieta a ide o vyjadrenia, ktoré si V. vymyslela a sú v rozpore s tým, čo otec vo svojom písomnom vyjadrení uviedol. Otec odmieta aj ďalšie nepravdy, ktoré V. o ňom pred kolíznym opatrovníkom hovorila, najmä, že by voči nej huckal K., alebo že by na ňu „,,“, alebo aj to, že V. nerešpektoval, alebo nepočúval ju. Otec taktiež poukázal na to, že zo správy z Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie zo dňa 16.11.2016 mal súd za preukázané, že maloletá K. má rada obidvoch rodičov, detsky naivným spôsobom túži aby boli rodičia spolu, pričom sa uzatvára do seba. Jej emocionálny stav výrazne negatívne ovplyvňuje sýtenie invektívami, aj neverbálnymi voči druhému rodičovi. Potrebuje byť mimo konfliktov rodičov, najsť pokoj, bezpečné prostredie a emocionálnu stabilitu. V záujme maloletej K. je dôležité vyladiť rodičovské vzťahy. Postoj i maloletej K. z konca roku 2016 podľa otca dokazuje, že striedavá osobná starostlivosť jej nevedí, aj keď konfliktná situácia medzi jej rodičmi sa jej istým spôsobom dotýka, do akej miery, nie je možné zo správy zistiť. Otec zdôraznil, že matka, preukazovaním zlej komunikácie s otcom, ktorá navrhla zrušiť striedavú osobnú starostlivosť, opierajúc sa aj o zákonom ustanovenú podmienku zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti, ktorou je aj zákonom kvalifikovaná komunikácia medzi rodičmi, robila všetko preto, aby súdu preukázala, že rodičia medzi sebou nedokážu komunikovať. Ak ale súd svoje rozhodnutie opiera o zistenie zlej komunikácie rodičov, a teda dôvod zmeny rozhodnutia stojí len na tom, že matka na svojom návrhu trvá a otec na svojom vyjadrení, potom má otec za to, že jej tvrdenie je treba odmietnuť ako nepreukázané. A hoci komunikácia rodičov je nechotou matky komunikovať s otcom na potrebnej úrovni narušená, má za to, že zo strany matky sa jedná len o účelové konanie, ktoré vylučuje naplnenie nesplnenia zákonného predpokladu ponechania maloletej K. v striedavej osobnej starostlivosti. Čo sa týka zistenia súdu, že situácia je v podstate taká, ako sa to podarilo zistiť kolíznemu opatrovníkovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a teda, že V. je vo výlučnej starostlivosti matky, maloletú K. si rodičia po dvoch týždňoch striedajú, do istej miery má súd pravdu, nakoľko V., ktorá k otcovi chodila pravidelne každý druhý víkend, občas sa stalo, že u otca ostala aj dlhšie ako len na víkend. Otec má za to, že postoj maloletej, jej správanie tiež dokazuje v akom rozporení sa nachádza, a že protichodné návrhy rodičov majú na maloletú negatívny dopad, na jej psychickú a duševnú rovnováhu, je nepochybné, že za tento stav psychickej nerovnováhy maloletej K. môže samotná matka maloletej s jej návrhom na zmenu osobnej starostlivosti zo striedavej osobnej starostlivosti na osobnú starostlivosť jej matkou. Uzavretosť a neisté vystupovanie maloletej na súde vôbec nedokazuje, ani len zďaleka nepotvrzuje to, čo zistil znalec v posudku, ktorý bol vypracovaný ešte pred výsluchom maloletej pred súdom. Naopak, ak by maloletá bola vyrovnaná s návrhom matky na jej zverenie do osobnej starostlivosti matky, nemala by maloletá najmenší dôvod to pred súdom nepotvrdiť, a teda jednoznačne sa vyjadriť, že v striedavej osobnej starostlivosti nechce byť, pretože chce byť v osobnej starostlivosti matky. Výsluch maloletej sa predsa odohrával v pojednávacej miestnosti, bez prítomnosti otca, o prítomnosti ktorého sa vyjadrila napríklad kolízna opatrovníčka, že vytvára u maloletej K. nepohodu, nedokáže sa správne uvoľniť. Uzavretosť maloletej pri jej výsluchu súdom len dokazuje, že jej uzavretosť nie je dôvodom prítomnosti otca, ale vzniknutou situáciou, teda matkou vyvolaný spor o tom, v akej starostlivosti maloletá ostane. Otec má za to, že ak by maloletá nechcela byť v striedavej osobnej starostlivosti, potom by to pred súdom uviedla, alebo by pred súdom uviedla napr. to, že chce byť v starostlivosti matky, a to vzhľadom k jej veku, ktorý jej dovolí chápať zmysel striedavej osobnej starostlivosti, ako aj to, čo matka navrhuje aj vzhľadom k tomu, že otec sa o maloletú niekoľko mesiacov v roku 2015 a začiatkom roku 2016 staral iba sám, nepretržite, a potom po 7 mesiacoch v striedavej osobnej starostlivosti. Z týchto dôvodov uvádza, že zistenia súdu nie sú správne, aj keď vo svojom odôvodnení preberá state zo znaleckého posudku znalca Z., o ktorom sa všeobecne tvrdí, že jeho posudky nie sú objektívne, preferujú matku a na jeho osobu bolo podaných niekoľko trestných oznámení. Znalec podľa názoru otca neuvádza, že striedavá osobná starostlivosť nie je optimálna, uvádza, že optimálnejšia by bola osobná starostlivosť matky o maloletú. Znalec teda neoznačil realizovanú striedavú osobnú starostlivosť za zlú, majúcu negatívny dopad na duševný rozvoj

maloletej. Znalec už vôbec neuviedol, že ponechanie maloletej v striedavej osobnej starostlivosti nie je v záujme maloletej, že takáto starostlivosť by maloletú poškodzovala. Matkou navrhovanú starostlivosť jej osobou znalec označil len za optimálnejšiu. Znalec neoznačil striedavú osobnú starostlivosť za zlú, ktorá by poškodzovala záujmy maloletej. Súd preto podľa názoru otca nemal dostatočne preukázané, že osobná starostlivosť je tou najlepšou úpravou styku maloletej so svojim otcom, a že zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je v súlade s najlepším záujmom maloletej, na ktorý musí súd, ale aj každý iný orgán štátnej správy, ako aj súkromné inštitúcie brať ohľad pri každej činnosti týkajúcej sa maloleteho dieťaťa. Súd prvej inštancie podľa názoru otca nezistil, ale najmä z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že zverenie maloletej K. do osobnej starostlivosti matky, je v najlepšom záujme maloletej. Otec ďalej v rámci svojho odvolania uvádza, že znalec síce uviedol, že maloletá v rámci preferencie rodičovských postáv vo väčšej miere preferuje matku s väčšou citovou náklonnosťou k nej, čo ale neznamená, že ak maloleté dieťa uvedie pri svojom aktuálnom psychickom stave, ktorého z rodičov, resp. rodičovských postáv preferuje viac, bolo preukázané, že v jej najlepšom záujme je zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti toho z rodičov, ktorého rodičovskú postavu dieťa viac preferuje. Súd neuviedol vo svojom rozhodnutí, aký záujem dieťaťa ho viedol k obmedzujúcemu rozsudku. Znalec síce poukazuje aj nato, že subjektívny diskomfort u maloletej je naznačený len v prítomnosti otca pri konfrontácii s rozdielnymi predstavami rodičov o najoptimálnejšom fungovaní rodičovskej starostlivosti, ale pri takto formulovanom zistení len o naznačenom diskomforte, nie je žiadnou novinou, vzhľadom k preukázaniu negatívneho vplyvu vzniknutej a dlhší čas pretrvávajúcej situácie rozhodovania o maloletej a o zrušení striedavej osobnej starostlivosti, na ktorú starostlivosť bola zvyknutá. Otec má za to, že zrušenie striedavej osobnej starostlivosti opierať len o bližšie ničím nešpecifikované vývinové potreby maloletej, nie sú takým dôvodom pre zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, ktoré by negatívnym a najmä závažným spôsobom zasahovalo do najlepších záujmov maloletej. Ani znalec nezistil, že vývinové potreby maloletej by boli ohrozené, ak by maloletá zostala v striedavej osobnej starostlivosti. Zrušenie striedavej osobnej starostlivosti by prichádzalo do úvahy len v prípade zistenia takých skutočností, ktoré by negatívne a závažným spôsobom zasahovali do najlepšieho záujmu maloletej. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na čl. 41 ods. 4 Ústavy SR podľa ktorého „starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona“. Právo styku, na rodičovskej výchovy a starostlivosti vyplýva z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde je upravené v článku 7 ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 5, ktorý zakotvuje právo dieťaťa na zachovaní jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1 „podľa ktorého má výchova dieťaťa viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, ale najmä v článku 9 bod 3., podľa ktorého „štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, iba že by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa“ a súvisiacom článku 18 bod 1., ktorý priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa v blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života, je chránené článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva tiež pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nie je dovolené stykať sa alebo len tak zriedka, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejaviť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Právo stretávania sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Pri úprave styku by mala byť zachovaná proporcionalita rozloženia pri rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov a úprava stretávania pod tento rozsah v prípade, ak má rodič záujem o stretávanie v normálnom rozsahu t. j. 1/2 voľného času dieťaťa, teda v rozsahu striedavej osobnej starostlivosti, je obmedzením stretávania a súd musí v rozhodnutí odôvodniť, aký záujem dieťaťa ho viedol k obmedzujúcemu rozsudku. Otec má za to, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení neuviedol žiadnu takú skutočnosť, a preto možno tvrdiť, že ani nevzhladol takú skutočnosť, ktorá by vylučovala proporcionalitu rozloženia úpravy starostlivosti a výchovy maloletej jej rodičmi, upravenú do striedavej osobnej starostlivosti. Súd svojim rozhodnutím poprel zásadu spočívajúcu v

rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov na zachovaní práva stretávania sa otca so svojim dieťaťom v normálnom rozsahu, a teda v 1/2 voľného času dieťaťa, čo rodičom a teda aj otcovi garantuje iba striedavá osobná starostlivosť. Ak je oprávnený schopný sa o svoje dieťa riadne postarať po celú dobu stretávania a má na to vytvorené všetky podmienky, potom niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby bol tento styk akokoľvek obmedzovaný. Otec má zato, že v konaní nebola preukázaná, ba ani len spochybnená rodičovská spôsobilosť otca a jeho spôsobilosť postarať sa o maloletú v rovnakom rozsahu a rovnako dobre, ako to robí matka. Zásadne nemožno obmedzenie alebo zákaz styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi, a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Akékoľvek (aj oprávnené) výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Takisto nemôže byť dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku len ničím neodôvodnená nechuť dieťaťa, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Aj deti sú svojim rodičom povinné úctou a rešpektom, a táto povinnosť nemôže bezdôvodne zaniknúť, a to ani rešpektovaním všetkých práv dieťaťa. Ak teda súd nezistí také okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré by, mohli viesť k zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, nemôže byť odmietanie dieťaťa samé o sebe dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku. Práve naopak, v takomto prípade musí súd zvážiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa eventuálne narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil, resp. prehĺbil. V prípade, ak má súd za preukázané, že príčinou odmietania je správanie preferenčného rodiča, potom by súd mal bez návrhu riešiť postoj tohto rodiča a nariadiť mu odborné poradenstvo podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine. Súd je povinný poučiť preferenčného rodiča o následkoch jeho pôsobenia na dieťa a ďalšie právne prostriedky, ktoré môže použiť, aby zabezpečil pre dieťa riadne naplnenie jeho práv, vrátane zmeny zverenia podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Otec zdôraznil, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď zmenil predchádzajúcu úpravu styku otca s maloletou, a preto aj nesprávne určil rozsah styku s maloletou, ktorý nezodpovedá súčasným potrebám maloletej a jej otca. V prípade ponechania styku otca v obmedzenom, súdom určenom rozsahu, ktorým zmenil striedavú osobnú starostlivosť maloletej K. na osobnú starostlivosť matky každý druhý víkend, otec by bol znevýhodňovaný a obmedzovaný v realizácii rodičovských práv a maloletá K. by bola obmedzovaná v rozpore s jej záujmom pri rozvíjaní a prehlbovaní svojich väzieb k otcovi, na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Širším záujmom dieťaťa, je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a konajúci súd úpravou styku, zmenením zo striedavej osobnej starostlivosti na osobnú starostlivosť matky, porušil svoju zákonnú povinnosť urobiť všetko preto, aby vzťah medzi otcom a dieťaťom sa prehľboval, aby vrátil dieťaťu pocit citovej istoty narušený rozpadom pôvodnej rodiny a vytvoril pocit spolupatričnosti, istoty a bezpečia tak v rodine matky, ako aj otca. Otec ďalej uviedol, že toho času, V. sa o otca vôbec nezaujíma, čo sa nedá povedať o otcovi, ale podľa otca, ak by jej on aspoň raz do týždňa nezavolať, V. by si ho zrejme ani len nevšimla. Predtým, keď V. platil výživné 300,- €, otca navštevovala, lebo zakaždým od neho dostala aj ďalšie peniaze. Vzhľadom k neprimerane vysokému výživnému, o ktorej novej výške súd rozhodol na obe deti, otec nie je schopný deťom poskytovať aj ďalšie finančné plnenia, v tom dôsledku deti akosi strácajú o otca záujem. Otec navrhol, aby súd druhej inštancie napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti zamietá a ponecháva v platnosti jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti s dvojtýždňovými intervalmi starostlivosti o ňu jedným ako aj druhým rodičom, a o výške výživnom rozhodol tak, že na V. bude mať otec povinnosť platiť výživné v lehote tak, ako to súd uviedol vo výške 300,- € mesačne k jej rukám mesačne vopred a na maloletú K., aj napriek ponechaniu striedavej osobnej starostlivosti, výživné vo výške 200,- € v lehote súdom určenej k rukám matky mesačne vopred.

12. Okresná prokuratúra sa k veci vyjadrila tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/124/2016-350 zo dňa 18.02.2020 považujú za vecne správny. V rámci svojho vyjadrenia uviedla, že dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie mal súd, pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv k maloletej K. za preukázané, že zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je jednoznačne v záujme zabezpečenia jej riadneho a zdravého vývoja. Rozhodujúcim skutkovým podkladom pre tento záver súdu prvej inštancie boli nepochybne závery znaleckého posudku W.. W. Z., znalca z Odboru psychológia, Odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, v zmysle ktorých je podľa výsledkov psychologického vyšetrenia maloletého dieťaťa a obidvoch rodičov pre maloletú K., s ohľadom na jej zdravý vývin, v súčasnosti optimálnejší aktuálne realizovaný model rodičovskej starostlivosti, kedy sa nachádza v osobnej starostlivosti matky a s otcom sa stretáva každý druhý víkend, v porovnaní s predtým realizovanou striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov v dvojtýždňových intervaloch. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie zvolenej forme osobnej starostlivosti o maloletú K. je potom potrebné poukázať

aj na skutočnosť, že to bola napokon aj samotná maloletá, ktorá sa vyjadrila v prospech takejto formy osobnej starostlivosti o jej osobu. Na pojednávaní konanom dňa 05.11.2019 maloletá K. uviedla, že chce byť zverená do osobnej starostlivosti matky. U mamy by chcela byť stále a k otcovi by išla, ako by sa dohodli. Nie je teda pravdivé tvrdenie otca v podanom odvolaní, že maloletá K. sa pri svojich výsluchoch na súde prvej inštancie v prospech zverenia do osobnej starostlivosti matky nevyjadrila, od ktorej skutočnosti otec odvodzoval jej nespokojnosť s týmto modelom osobnej starostlivosti o jej osobu. Naopak, možno konštatovať, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí o zverení maloletej K. do osobnej starostlivosti matky vychádzal z objektívne ustáleného skutkového stavu veci. Zverenie maloletej K. do osobnej starostlivosti matky je v súlade aj so záverečným návrhom intervenujúceho prokurátora, prednesenom na pojednávaní konanom dňa 18.02.2020, ako aj s názorom kolízneho opatrovníka, ktorý síce na pojednávaní dňa 18.02.2020 nebol osobne prítomný, avšak ktorý počas celého priebehu konania pred súdom prvej inštancie inklinoval k modelu osobnej starostlivosti o maloletú K. tak, ako sa k nej napokon priklonil aj súd prvej inštancie. Ako také podľa názoru prokuratúry sleduje najlepší záujem maloletej, predstavujúci najvyšší princíp, ktorý je súd rozhodujúci o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom povinný sledovať. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou K., v tomto smere možno rozsudku súdu prvej inštancie vytknúť arbitrárnosť, nakoľko z neho nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd prvej inštancie rozsah styku otca s maloletou ustálil. V rámci záverov vypracovaného znaleckého posudku znalec W. W. Z. navrhol rozšíriť víkendový pobyt maloletej K. u otca z dvoch na tri noci. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie pritom neboli na strane otca zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by predstavovali objektívnu prekážku v širšej realizácii styku otca s maloletou K., než k akej sa súd prvej inštancie napokon priklonil. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie určenej výške výživného, ktorú je otec povinný poukazovať v prospech plnoletej V. a maloletej K. uviedli, že táto zodpovedá kritériám pre určovanie výživného, vyplývajúcim z ustanovenia § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. Súdom určené výživné v celkovej výške 700,- € neprevyšuje majetkové pomery otca. Pri zohľadnení skutočnosti, že otec nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, nedosahuje určená suma výživného na obe deti v súhrne ani 30 % jeho čistého mesačného príjmu, čo sa rozhodne nevymyká štandardom rozhodovacej praxe súdov v prípade určovania rozsahu vyživovacej povinnosti nerezidenčného rodiča. Primeranosť výšky výživného sa vždy odvíja od majetkových pomerov povinnej osoby, ktoré sú v prípade otca vysoko nadpriemerné. V prípade plnoletej V. je navyše potrebné vziať do úvahy objektívne zvýšenie jej výdavkov v súvislosti s jej dlhodobou nepriaznivým stavom. Pokiaľ otec v podanom odvolaní poukazuje na zvýšené výdavky, predstavované predovšetkým splátkami hypotéky, ktorú bol otec nútený si zobrať na zabezpečenie vlastného bývania po opustení spoločnej domácnosti uviedli, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Napokon, súdom určená výška výživného prevyšuje doteraz otcom dobrovoľne hradené výživné v súhrne o 200,- €. Pri započítaní výdavkov, ktoré otec podľa vlastného vyjadrenia hradí dcéram nad rámec doterajšieho výživného (v zmysle vyčíslenia predloženého otcom dňa 12.12.2019 sa jedná v súhrne o sumu priemerne 176,- € mesačne) presahuje súdom určená výška výživného pre obe deti doterajšie výdavky otca o 24,- €, čo rozhodne nemožno považovať za ohrozenie jeho majetkových pomerov. K dojmológii otca, resp. jeho právneho zástupcu, ohľadne dohodnutého vstupu do konania a následnej spolupráce intervenujúceho prokurátora s matkou, sa na tomto mieste obmedzili len na konštatovanie, že tunajšia prokuratúra nerealizovala vstup do konania na základe podnetu matky, resp. iného subjektu, ale z úradnej moci tak, ako jej toto oprávnenie vyplývalo z ustanovenia § 35 ods. 2 písm. e) v čase vstupu platného a účinného zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, a tak, ako je k tomu v desiatkach prípadoch každoročne realizovaných vstupov do konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Vstupe prokuratúry do konania predchádzalo nahliadnutie do príslušného súdneho spisu, ktorý súd prokuratúre predložil v rámci súčinnosti poskytovanej podľa § 37 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Ani jeden z intervenujúcich prokurátorov, ktorí sa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie zúčastňovali hlavných pojednávaní, sa osobne nepoznávajú so žiadnou z procesných strán, resp. ich právnymi zástupcami, taktiež sa s procesnými stranami, resp. ich právnymi zástupcami nikdy, mimo pojednávacej miestnosti, nestretli, ani spolu iným spôsobom nekomunikovali. Otázky intervenujúcich prokurátorov na strany konania vychádzali z aktuálnej dôkaznej situácie. V tomto smere, otázka položená intervenujúcim prokurátorom matke na pojednávaní konanom dňa 04.10.2018 v tom zmysle, či podľa názoru matky je maloletá K. s matkou navrhovaným riešením situácie spokojná, bola vzhľadom na predmet konania plne legitímna, pričom v ďalšom priebehu konania pred súdom prvej inštancie tento svoj postoj tlmočila súdu aj samotná maloletá. V tomto kontexte možno už len poukázať na skutočnosť, že prokurátor po vstupe do konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých nemá postavenie mocensky nadradeného subjektu, rozhodujúceho o právach, resp. povinnostiach účastníkov konania, ale je procesnou stranou s rovnakými procesným

postavením (procesnými právami a povinnosťami), ako ostatní účastníci konania. V tomto smere spochybnenie nezaujatosti tunajšej prokuratúry chápu len ako prejav nespokojnosti otca s výsledkom konania na súde prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené odvolaciu súdu navrhli, aby rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/124/2016-350 zo dňa 18.02.2020, ako vecne správny potvrdil, alternatívne, aby tento v časti úpravy styku otca s maloletou K. zmenil tak, že otec má právo stretávať sa s maloletou každý druhý týždeň od piatka poobede do pondelka rána, za súčasnej osobitnej úpravy styku otca s maloletou v čase letných prázdnin.

13. Plnoletá dcéra (V.) sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania uvádzanými odporcom v plnom rozsahu. Súhlasí s rozhodnutím súdu, ktoré bolo vydané 18.02.2020 a to v plnom znení tak, že odporca je povinný platiť výživné vo výške 350,- €/mesačne k jej rukám. Má za to, že dôvody, ktoré uviedol odporca v odvolaní sú nepravdivé a zavádzajúce. Ak je záujem o bližšie vyjadrenie k odvolaniu odporcu, je pripravená poskytnúť skutočnosti, kde dokáže, že odporca klame. V prípade, že sa tento prípad znova otvorí a odporca bude naďalej robiť prietahy v konaní, bude trvať na výške výživného, ktoré určil prokurátor a to vo výške 450,- €/mesačne k jej rukám. Jej názor je, že ak má odporca po 4 rokoch naďalej financie na výdavky spojené s týmto prípadom, a má taktiež finančné prostriedky na živienie druhej rodiny, v ktorej sú 3 deti, má aj financie na to, aby platil vyššie výživné, ako žiada v odvolaní. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje odvolanie odporcu za neopodstatnené a má za to, že ide z jeho strany o prietahy v konaní.

14. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania uvádzanými odporcom v plnom rozsahu. K dôvodom odvolania uviedla, že poukazuje na morálny kredit odporcu. Odporca poukazuje súdu svoje aktuálne usporiadané manželstvo, čo však nie je pravda. Odporca žije v oddelenej domácnosti od manželky od začiatku ich manželstva. Nie je jasné prečo, nakoľko vlastní a býva v 3-izbovom byte sám. Zároveň nemá byť doposiaľ zariadený pre svoje vlastné 2 deti. Izbu, ktorú zariadil je len pre jedno dieťa a to mala byť podľa jeho slov iba K.. O V. nejavil záujem ani v čase po rozvode a ani teraz. Odporca poukazuje na kompletnú rodinu, avšak ani teraz v jeho novom manželstve nie je schopný pripraviť bývanie pre jeho novú rodinu. Manželka odporcu trávi noci u svojho manžela a vlastné deti necháva samé doma. Podľa jej názoru toto nie je normálne manželstvo a zároveň to nie je dobrý príklad pre K., ktorá vníma túto situáciu s počudovaním a môže to zanechať na nej do budúcnosti pokrivený pohľad na manželstvo a rodinu. V čase po rozvode odporca hovoril priateľom, že sa matka nechcela starať o maloletú K. a tak si ju zobral. V súkromnom rozhovore jej povedal, že chce K., pretože nechce žiť sám, má s tým problém a chce ju aj kvôli svojej chorobe - M. W.. Odporca sa vyjadril, že po rozvode po ňom „ B. I. a nebude mu mať kto pomôcť. Odporca mal problémy spojené s touto chorobou, keď nie raz spadol, či už doma, na ulici, alebo v obchode. Matka má za to, nie je správne, aby odporca využíval maloletú K. ako svoju opatrovateľku do budúcnosti. Ak má záujem o dcéru, dôvody majú byť úprimné, z lásky a nie ako bianco šek do budúcnosti. Taktiež priateľom tvrdil, že matka má prerobený celý byt, a preto K. nechcela, lebo by jej zavádzala. Matka uviedla, že byt má v pôvodnom stave, čiže odporca neustále klame. V úvode rozvodového pojednávania sa odporca vyjadril, že nechce, aby matka žila z jeho výživného a dôsledne sa vyjadril, že akonáhle docieli, že obe dcéry zostanú v starostlivosti u nej, prestane na ne platiť iné výdavky (školská strava maloletej K., poisťky obom dcéram, stavebné sporenie, oblečenie a pod.). Z uvedeného vyplýva, že jeho častokrát opakovaný záujem o deti je iba z vypočítavosti, nakoľko jeho dcéry sú jeho dcéry iba v čase, keď ich má v starostlivosti, ale akonáhle by boli prisúdené matke, už o ne nemá záujem. Taktiež poberal od narodenia detí rodinné prídavky až do dospelosti V. a za K. až do roku 2018. Akonáhle matka chcela aspoň jedny rodinné prídavky za dcéru, keďže ich mali v striedavej starostlivosti, bolo jej povedané, že jej ich nedá, že nech nie je chamtivá. Tu z toho je jasné, že mu vôbec nejde o dcéru K., ale skôr o peniaze, ktoré dostáva alebo mu zostanú, keď bude platiť menej. Nakoľko odporca žije v predstave, že výživné, ktoré posielala obom deťom sú ich hlavným príjmom a tieto peniaze využíva iba matka, zriadil staršej dcére V. osobný účet v peňažnom ústave, v ktorom pracuje. Začal posielat' výživné na ten účet z dôvodu, že dcéra V. je dospelá a má na to plné právo. Nezabudol však uviesť seba ako spoludisponenta. Mal plný prístup k osobnému účtu dcéry V. a kontroloval jej stav účtu. Ako dôkaz je, keď dcéru V. niekoľkokrát konfrontoval s tým, že prečo neposiela výživné matka. Hoci tvrdil, že plne rešpektuje súkromie V., túto informáciu nemal odkiaľ vedieť, iba tak, že jej kontroloval stav účtu. Dcéra V. jej peniaze preposiela na jej osobný účet, avšak v danom období sa dohodli, že si má peniaze odkladať, nakoľko si chcela šetriť na výlet počas leta. Po návrate z výletu jej peniaze poslala. Mala ich ako poisťku. Matka ďalej uviedla, že ako bývalí manželia medzi sebou nekomunikujú. Odporca s ňou nekomunikuje ohľadom detí, prázdnin, školy a pod. Všetky okolnosti rieši výhradne iba s deťmi, najviac s maloletou K.. U matky sa nezaujíma o zdravotný stav detí. Dcéra V. má

zrakový problém, ktorý sa neustále zhoršuje. Súčasná situácia sa dá spomaliť pomocou infúznej liečby, ktorá si tiež vyžaduje nemalé finančné prostriedky. Z jeho strany sa vôbec nezaujíma o to, ako ďalej V. funguje, čo sa týka infúzií, nakoľko už nie je dieťa a nepatrí už na detské oddelenie na Kramáre ako bolo tomu doposiaľ, kde je boli infúzie 2x do roka podávané. Je preto potrebné nájsť už ako dospelú osobu očnému lekárovi, ktorý danú chorobu pozná a vie s V. spolupracovať. Bohužiaľ táto diagnóza nie je medzi lekármi tak frekventovaná na liečbu a hlavne infúzie sa nepodávajú priamo v ambulanciách, čiže po zistení matky museli absolvovať aspoň vyšetrenie v očnom centre X.. Z. a infúzie si musia ešte zabezpečiť mimo tohto centra, či vôbec bude ich môcť niekto V. podávať. Samozrejme, že infúzie si musí sama hradiť. V. by chcela absolvovať operačný zákrok, ktorý by mohol zvrátiť jej zdravotný stav, avšak podľa konzultácií s lekármi sa dozvedeli, že na Slovensku nie je možné danú operáciu vykonať. Najbližšia krajina, kde sa dá operácia vykonať je Švajčiarsko, kde však náklady na celú liečbu presahujú niekoľko desaťtisíc eur. Aj to je však zákrok, ktorý je vo vývoji a doteraz sa robila táto operácia iba experimentálne. Podľa dostupných informácií sa dá očakávať úspešné zavedenie tohto druhu operácie do praxe o niekoľko rokov. Nakoľko sa však odporca vyjadril, že ak bude existovať akákoľvek pomoc pre dcéru V., urobí všetko preto, aby jej zdravotný stav zlepšil a zaplatí všetky náklady spojené s liečbou. Keby sa zaujímal o zdravotný stav svojej dcéry V., tak by to nepovedal, pretože, ako matka už spomenula, náklady na túto liečbu sa hýbu v desiatkach tisícoch eur. A keďže nemá podľa jeho tvrdení financie, nebude mať zrejme ako uhradiť tak nákladnú liečbu. V. má taktiež stravovací problém - H.. Táto choroba je spojená so zvýšenými nákladmi na potraviny Z. T. Y.. V čase manželstva s odporcom kupovali H. chlieb a potraviny pre V., ktoré v určitom množstve nechávali u rodičov matky (V. a K. starých rodičov). Dôvod bol ten, že chceli, aby aj u starých rodičov mala V. svoje špeciálne potraviny. Odporca pýtal od jej rodičov peniaze za tieto potraviny a po konfrontácii s ním to odôvodnil, „ V. G. R. O., I. B.. Matka má za to, že nezaujíma o deti sa zo strany odporcu prejavuje aj v iných situáciách. Čo sa týka dcéry V., nemá absolútne záujem o jej osobný život. Má priateľa rok a pol doteraz neprejavil žiadny záujem o zoznámenie. Čo sa týka dcéry K., neustále ju nútil do krúžkovej činnosti v jej voľnom čase. Častokrát to odôvodňoval tým, že nechce, aby K. bola „Y. F. V. M.. Z veľkej časti nechodenia V. na krúžky môže aj jej zdravotný stav. Odporca je veľmi zvláštnej povahy, čo sa nie raz premietlo aj do jeho správania voči okoliu. Odporca prejavoval počas celého manželstva despoticke správanie, ktoré sa nieslo v duchu „Č.T. B. V., G. B.. Toto správanie sa prenieslo aj do času po rozvode. Nepočúva svoje deti a vyjadruje sa, že „ I. W. svoj I.. Z uvedeného vyplýva, že odporca nemá záujem o výchovu detí, ale chce ich vlastniť a držať pevnú ruku nad nimi. Napokon, neustále robí rozdiely medzi oboma dcérami. A dôležité je tiež spomenúť aj vzťahy odporcu k obom deťom a naopak. Jeho despoticke správanie sa premietlo do strachu K. voči nemu. K. sa bojí povedať svoj názor, nakoľko odporca nikdy neakceptuje rozhodnutie K.. Vždy musí byť ako povie on, neberie do úvahy názory K.. Odporca sa často vyjadruje, že „ I.Ú. W. svoj I.. K. sa veľakrát vyjadrila, že nechce k otcovi chodiť či už na víkendy alebo predĺžené víkendy, ale odporca neakceptuje jej rozhodnutie a dostáva K. pod tlak, kedy jej volá niekoľkokrát denne a zisťuje, prečo nechce prísť. Hoci mu K. vždy vysvetlí prečo, neustále ju kontaktuje a dožaduje sa vysvetlenia a následne aj toho, aby K. išla k nemu, aj keď sama nechce. K. sa osobne rozprávala s odporcom a povedala mu, že nechce striedať starostlivosť a vyjadrila sa tak, že ak súd rozhodne o striedavej starostlivosti, nebude k odporcovi chodiť vôbec. Aj napriek výslovnému želaniu K. však odporca trvá na tom, aby bola K. zverená do striedavej starostlivosti. Absolútne nerešpektuje pranie K. a matka sa obáva, že pokiaľ súd rozhodne o striedavej starostlivosti, K. môže spraviť nejakú hlúposť, nakoľko sa pred sestrou V. vyjadrila: „G. M. W. E. L., F. N. O. B., Ž. G. I. H.?“. Matka taktiež uviedla, že otec v minulosti narušal súkromie detí. Obom dcéram chodil do mobilu, kontroloval internet a sociálne siete, musel mať prístupové heslá ku komunikačným kanálom. Tak isto odporca kontroloval aj matkin mobil. Akonáhle bývala K. u odporcu a volávala s matkou, odporca stával pri nej a počúval celý rozhovor. Veľakrát sa K. vyjadrila, že nemôže pri volaní hovoriť, čo neskôr prezradila, že je to z dôvodu, že odporca odpočúva. V minulosti taktiež chodil do kúpeľne obom dcéram a sledoval ich. V. mala 18 rokov, keď chodil do kúpeľne počas jej hygieny. Aj napriek jej upozorneniam s tým neprestal. Tiež jeden z dôvodov, prečo V. nechce navštevovať odporcu. K. do min. 10 roku chodil kúpať a umývať. Aj napriek upozorneniam zo strany matky, že sa to dievčatám nepáči v tom pokračoval a argumentoval to tým, že je otec, on môže. Po byte sa prechádzal nahý, bez spodného prádla a argumentoval tým, že mu je teplo. Po upozornení od V., že či si odporca myslí, že je to správne pre výchovu jej a K., odporca odpovedal „ V. G. I., V. V. G. V.. Matka taktiež uviedla, že odporca neprejavuje žiadnu dôveru voči deťom, čo dokazuje skutočnosť, že obe dcéry nemajú kľúče od jeho bytu. Odporca to odôvodnil tým, že majú k nemu chodiť iba v čase, keď je on doma. Nakoľko K. končí v škole skôr ako odporca v práci a zároveň jej odmieta dať kľúče od bytu, je neakceptovateľné, aby bola K. zverená do striedavej starostlivosti tak, ako to navrhuje odporca. Najnovším dôkazom jeho ignorácie o starostlivosť o K. je to, že dňa 08.07.2020 sa odporca vybral aj s novou rodinou na rodinný dom jeho

terajšej manželky do obce Cerová. K. nechal v Bratislave, nedal jej kľúče od bytu. Nechal jej 10,- € na celý deň na stravu. Absolútna nezodpovednosť z jeho strany. Bolo to v čase dvoch týždňov, kedy má byť K. u odporcu v rámci prázdnin. Odporca absolútne zanedbal starostlivosť o K. v daný deň. Keď ho matka chcela konfrontovať, vypol si mobilný telefón a len po K. odkázal, že čo sa také strašné stalo. Matka zdôraznila, že jeho nová manželka má kľúče od bytu! Viac dôveruje „T.“ ako vlastným deťom. Keďže odporca nežije v spoločnej domácnosti s jeho terajšou manželkou, je jasné, že v prípade, že by dal kľúče K., bola by hladná, pretože je lakomý na jedlo. Matka ďalej v rámci svojho odvolania uviedla, že čo sa týka staršej V., jeho správanie voči nej je ignorantské. V čase, keď bola V. v maturitnom ročníku, konala sa jej stužková slávnosť. Po včasnej dohode medzi odporcom a V. zišiel taký výsledok, že odporca prispeje V. na náklady spojené so stužkovou slávnosťou (prenájom miestnosti, šaty, účes a pod.). Samozrejme sa náklady delili medzi oboch rodičov. V. stužková slávnosť sa konala koncom roka 2018 a doteraz jej dohodnutú sumu nedal. Vyjadril sa, že „na Č. M. V. B. na Š. F. Ú. ?; W. M. B. na F. Š. M. U. (B.. M. Š. W. X pre G. B. X., N. O. V. N. V. E. K.); Ž. M. W. X. K. Š., N. X. I.; Ž. O. G. Š. V. G. F. G. V. O. Č. B. F. B.“. Z týchto vyjadrení odporcu má matka za to, že nielen nemá záujem o V., ale má potrebu aj zosmiešňovať ju, urážať ju, dehonestovať ju a zľahčovať jej zdravotný stav. Matka v rámci svojho odvolania poukázala na to, že otec nielen vnáša neistotu medzi obe dcéry tým, že neustále naťahuje tento proces, robí rozdiely aj v iných sférach. Odporca má svoj osobný život veľmi poškodený a jeho vzťahy s jeho vlastnou rodinou sú na bode mrazu. Po smrti jeho otca sa vyjadril, že nebude platiť peniaze na hrob otca a pýtal sa matky, či by ho mohol pochovať do hrobu jej rodičov (doteraz žijú). Po odmietnutí z jej strany uložil urnu svojho otca do pivnice a podľa dostupných informácií tam je doteraz. Odporca si svojich rodičov nevážil a dlhé roky nedovolil V. a K. spoznať svoju druhú starú mamu, či svoje tety - sestry odporcu. Pre neho jeho vlastná rodina podľa jeho slov „U. X.. Tieto vzťahy sa premietajú aj do výchovy K., kedy sa ju snaží izolovať od matky, ale najmä od sestry V.. O V. nejaví absolútny záujem mimo narodenín alebo Vianoc. Kontaktuje ju veľmi minimálne, na dovolenky berie iba K.. Odporca manipuluje K., očierňuje matku alebo V. a najnovšie sa vyjadril, že prečo by sa mal o V. zaujímať, keď ona má svojho priateľa? Nech sa stará on. Ďalším dôkazom rozdielneho správania sa odporcu voči dcéram je aj to, že odkedy kúpil odporca byt v blízkom susedstve, nebol schopný zaobstarať posteľ pre V.. Hoci zariadil izbu pre K., aj tak musela K. spať s odporcom v manželskej posteli a to aj v čase, keď je u odporcu jeho terajšia manželka. Odporca si stráži každé euro, čo sa odzrkadľuje aj vo výdavkoch na výletoch. V súčasnosti V. už nechodí na výlety, nakoľko ju odporca nevolá. V minulosti však nútil deti jesť to, čo povedal on. Hoci to dcéram nechutilo, odbil ich „„, Y. S. T. G. I.. Nikdy im nekúpil to, čo chceli deti, ale to, čo chcel on. Opäť nerešpektovanie vôle detí. V súčasnosti sa toto správanie prenáša iba na K. a deti jeho terajšej manželky, kedy podľa slov K. vydeľuje stravu deťom, pričom on sám nehľadá na to, koľko zje. Matka má za to, že u otca sa prejavuje despoticke správanie aj v iných situáciách, ktoré má za potrebu popísať. V čase, keď si odporca kúpil nové auto, zakázal K. o tom matke hovoriť. K. takisto vedela o svadbe odporcu, ktorú mala tiež zatajiť. Dokonca sa jej vyhrážal, že si to s ňou vybaví, pretože matka a V. to zistili. Matka zdôraznila, že informáciu od svadby odporcu nemali od K.. Aj samotná K. sa dozvedela, že je odporca ženatý až po takmer po 2 týždňoch po svadbe. V. bola konfrontovať odporcu a počula, ako kričí na K., že prečo im to povedala. K. bola nútená im klamať o krokoch odporcu. Pri konfrontácii odporcu s V. sa vyjadril, že jemu je jedno, ak bude mať V. deti, že jeho to nezaujíma. Neustále tlaky na K. zo strany odporcu nútia K. selektovať, čo môže povedať a čo nie. Nechce klamať matke a ani sestre, avšak po vyhrážkach zo strany odporcu ich klamala. Strach prevýšil poctivosť. K. žije v prítomnosti odporcu pod neustálym tlakom, vyhráža sa jej. Matka uviedla, že odporca núti K. navštevovať školskú jedáleň za účelom obedov aj napriek tomu, že K. školská strava nechutí. K. prichádza vo veľkej miere domov hladná, pretože odmieta jesť v škole a taktiež jej tá porcia nestačí. Keď matka konfrontovala odporcu s tým, že sa zbytočne vyhadzujú peniaze za školskú stravu, nakoľko K. tam odmieta jesť, odvrkol, že bude tam jesť, pretože aj on jedol, keď bol študent a stačilo mu to. Čo sa týka stravovania u odporcu, K. má pevne stanovené časy obedov, večier. Odporca určí čas, kedy sa bude jesť a potom povie „M. E.. Neprihliada na to, že K. by si dala ešte nejaký jogurt, či dezert. Bez opýtania nemôže ísť do chladničky, má zákaz. K. to častokrát argumentuje tým, že je tučná a mala by viac športovať. Pre XX ročné dievča vo vývine, ktoré sa snaží vyzeráť najlepšie ako vie, pretože je vo veku, kedy sa prejavuje puberta, sú to slová, ktoré hlboko zranili K.. K. po týchto slovách prestala jesť, začala držať diétu a cvičí. Po rozhovore matky s K. od tohto ustúpila. Odporca neustále preukazuje, že mu nejde vôbec o zdravie detí, ako tvrdí, ale o vlastníctvo a peňažnú stránku vecí. Odporca nedovoľoval u neho doma tráviť K. čas tak ako by chcela, napríklad sledovaním programov v TV. Podľa odporcu sú všetky programy, ktoré chce K. pozerať „„ a nedovoľoval jej ich pozerať. Matka uviedla, že ona a obe dcéry sa vedia vždy dohodnúť a nikdy nezakazuje ani jednej pozerať, čo chcú, samozrejme s prihliadnutím na vek K.. Takisto trávi čas s dcérami tak, ako oni chcú. Odporca za celú dobu manželstva neprejavoval žiadny záujem o voľnočasové aktivity či už s ňou alebo

s deťmi. Vždy bolo všetko drahé, aquaparky, kúpaliská, kiná, či ďalšie programy neprichádzali do úvahy, pretože všetko je podľa odporcu drahé. Ak sa už stalo, že išli výnimočne na kúpalisko, či do kina, jedlo si deti museli deliť, pričom on sám sa nedelil s nikým. Keď si po rozvode našiel novú partnerku (teraz už manželku), zrazu peniaze má na všetko. Výlety, bicyklovanie, aquaparky, dovolenky a pod. už nie sú prekážkou. Do týchto aktivít však zapája výlučne K., ale len iba ako spolukonateľku programu, pretože všetky plány robí odporca výlučne s terajšou manželkou a jej deťmi. K. sa musela prispôbovať, aj keď sa stalo, že nejaký program absolvovať nechcela. Všetok svoj čas odporca venoval deťom jeho terajšej manželky, K. sa musela prispôbovať. Keď bola K. u odporcu, ten jej určoval, s kým sa môže rozprávať, zakazoval jej stretávanie sa s kamarátkami, mohla sa baviť iba s deťmi jeho manželky. Dôkazom týchto tvrdení sú slová K. kamarátiek, ktoré sa nie raz sťažovali, že sa im K. neozýva, keď bola u odporcu. Z uvedeného vyplýva, že odporca K. izoloval od svojich kamarátov, čím trpel K. vývoj a socializácia. Keď je K. u matky, stretáva sa s kamarátkami, môže navštevovať starých rodičov. Dcéra V. sa vyjadriala, že sa odporca vysmieva, že trávia čas iba doma, pretože na to nemá financie. Samozrejme, že program a aktivity pre obe deti robí matka v rámci svojich možností. Odporca má zrejme veľa peňazí, keďže hodnotí starostlivosť na základe financií vynaložených na robenie programu. Odporca matku v odvolaní obviňuje z manipulácie prokurátora, nakoľko uviedol, že sa osobne poznáme, čo nie je pravda. V tomto smere matka uviedla, že zvažuje trestné oznámenie na odporcu za krivé obvinenie, urážku na cti a hanobenie dobrého mena. Naopak chce uviesť, že odporca v čase, keď boli obe dcéry prisúdené matke, kontaktoval svojho kamaráta s tým, že sa mu nepáči rozhodnutie súdu, a či nemá kontakty na výmenu sudkyne. Zároveň sa ju snažil právny zástupca odporcu uplatiť a to tou formou, že odporca bude platiť výživné, aké si povie, ale K. musí byť zverená do striedavej starostlivosti. Týmto matka chce poukázať na nemorálne správanie odporcu, ktoré dokazuje aj v ostatných bodoch tohto vyhlásenia. Všetky uvedené body vie dokázať či pri výsluchu, fyzickými dôkazmi, alebo aj pri výpovedi oboch dcér, či ďalších príp. svedkov. Z týchto dôvodov nesúhlasí s odvolaním odporcu a trvá na rozhodnutí Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18.02.2020.

15. Otec sa vyjadril k vyjadreniu jeho plnoletej dcéry V. a uviedol, že plnoletá dcéra hneď v úvodnej časti svojho vyjadrenia vyhlasuje, že súdom určené výživné na jej osobu vo výške 350,- € pokladá za rozumný kompromis. Inak povedané, súdom určená výška výživného je pre ňu postačujúca. Jej pobúrenie z postupu otca, teda nie jej odôvodnené potreby či nutnosť, ju vedie (zloba, hnev) k presvedčeniu, že výška výživného, určená súdom, nie je postačujúca, a preto svojím vyjadrením k odvolaniu sa k otca, teda nie odvolaním sa proti rozhodnutiu súdu, aj čím deklaruje správnosť jeho rozhodnutia, tiež deklaruje požiadavku pre súd druhej inštancie, určenie výšky výživného v akej ju požadovala Okresná prokuratúra (ďalej aj „OP“), ktorá, ako sa ale v konaní preukázalo, je zaujatá, čo prokuratúra nevyvrátila ani vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu otca. Otec uviedol, že aj keď jej návrh na zvýšenie výživného je len dôsledkom jej nedôvodného hnevu na otca, ktorý podaním odvolania len využíva svoje legitímne právo, dôvody ktoré uvádza v bode 1 svojho vyjadrenia, a teda že jej zdravotný stav si vyžaduje zvýšené náklady ako napr. za tzv. infúzie, ktoré by mala v roku absolvovať 6 krát, aj keď otec má vedomosť, že infúzie podávané V., sa v roku podávajú len dvakrát, s nákladom 20,00 € za jednu infúziu, čo je, pri akceptovaní tvrdení V., 120,00 € ročne (mesačne 10,00 €), nemá V. také výdavky, ktoré by pri svojom : mesačnom „ cez 570,00 € mesačne, nedokázala zvládnuť za predpokladu, že by infúzie neboli hrazené zo zdravotného poistenia. Uvedené ale na pojednávaní V. nespomínala, a k odvolaniu nepredložila žiaden doklad, dôkaz preukazujúci nutnosť absolvovania toľko infúzií za rok. Čo sa týka jej výdavkov na H. stravu, otec sa k výdavkom na ňu podrobne vyjadril na pojednávaniach, súd pri určovaní výšky výživného zohľadnil aj tieto zdravotné problémy V., hoci, zrejme nedostatočne vyhodnotil. Otec si aj toho času stojí za tým, že V. nie je odkázaná, nemusí pri presúvaní sa mestom využívať taxiky, ak je bežné, že MHD využívajú aj osoby s horším zdravotným stavom zraku, dokonca aj takých, ktorý používajú bielu paličku. V. ani tieto výdavky na taxi súdu nikdy nepredložila, hoci keby aj tak urobila, doklad za taxislužby sa dá ľahko zohnať. Otec taktiež uviedol, že plnoletá dcéra snaží súd presvedčiť o nutnosti určenie vyššieho výživného než o akom rozhodol súd aj preto, lebo niekedy v budúcnosti bude V. študovať „ Š. hoci mala problém i zmaturovať. Keď sa otec V. pýtal, či by chcela študovať vysokú školu a akú, nevedela sa vyjadriť, preto jej vyjadrenia, iste písané rukou jej matky, o tom, ako sníva sen o vysokej škole sú účelové. Aj vyjadrenia charakteru, ako súkromná škola poskytuje individuálnejší prístup „ J. E. B. Š., B. B. V. T., Č. B. B. pre Š. F. pre G. T. F. V. V. sa javia ako prázdne, či naučené frázy. Otec uviedol, že nie je správca žiadnych nehnuteľností, ani žiadnych dvoch bytov, a to iste platí aj o jeho manželke, s ktorou sa zosobášil v januári 2019. Otec nemá žiaden majetok, ktorý by mu vynášal akékoľvek peniaze. Trojizbový byt, ktorý si kúpil až po polroku po rozvode s matkou, a ďalšieho polroka ho rekonštruoval. Na kúpu použil hypotekárny úver, ktorý stále spláca a bude ho splácať do dôchodku. Nejedná sa o nedôvodný výdavok, pretože podmienkou riadnej

realizácie a uplatnenia sa v spoločnosti, je na prvom mieste riadne bývanie, potom práca. Otec nemá iné nehnuteľnosti, len tento byt ktorý kúpil preto o veľkosti troch izieb, lebo v čase jeho kupovania súd schválil medzi rodičmi rodičovskú dohodu, predmetom ktorej bolo zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti (ďalej aj „SOS“) oboch rodičov vo dvojtyždňových intervaloch. Matka V. má tiež 3-izbový byt, a otec nikdy na bývanie matky nepoukazoval ako na nadštandard, hoci po odsťahovaní sa otca do svojho bytu si ho takmer kompletne matka zrekonštruovala, čo nestálo málo peňazí. Manželka otca, má tiež vlastný byt, má G. deti, s ktorými v tomto byte býva. Manželkine deti sú zverené do jej osobnej starostlivosti, na ktoré platí výživné jej bývalý manžel. Manželka otca riadne pracuje. Je vylúčené, že by na výživu manželkiných detí otec akokoľvek prispieval. Manželka otca bola obdarovaná svojou matkou jej rodinným domom, ktorý po rozvode so svojim manželom v rámci vyporiadania BSM dohodu zo dňa 27.04.2020, nadobudla do svojho výlučného vlastníctva, z celkových troch rodinných domov, preto jej bývalý manžel vyplatil aj vyrovnací podiel. V tomto rodinnom dome býva matka manželky otca, ktorá dom užíva a za tým účelom financuje aj jeho rekonštrukciu s jej bývalým manželom vyplateneho vyrovnacieho podielu. Na rekonštrukciu rodinného domu manželky otec nikdy nijako neprispieval ani neprispieva. Matka túto genézu majetkových vzťahov veľmi dobre pozná. Je veľká „.. s bývalým manželom manželky otca, ktorý sa zase veľmi kamaráti so svojim bývalým svokrom, ktorý manželku otca obviňuje, že na vyporiadanie BSM bola jeho manželka nahovorená manželkou otca. S tvrdením dcéry V., že jej otec má v prvom rade využívať svoje finančné prostriedky na uspokojenie potrieb vlastných detí sa otec stotožňuje, a týmto názorom sa aj riadi. Dcéra V. v rámci svojho vyjadrenia otca osočuje, označuje ho za klamára, za vypočítavého, a peniaze, ktoré V. platí mimo určenej výšky výživného, V. opisuje ako falošnú snahu otca o jej starostlivosť. Podpísať niečo takéto, dospelou osobou, ktorá je svojim otcom morálne, ale aj finančne podporovaná vo výške takmer polovice platu jej matky, dokáže len málokto. Len ťažko sa dá vyjadriť slovami, opísať charakter jedného mladého človeka, ktorý takto označuje jedného zo svojich rodičov. V. tvrdí, že peniaze, ktoré sú v otcom predloženej tabuľke uvádzané v kalendárnom mesiaci august 2019, sú darom jej otca k jej narodeninám. Len ťažko sa hľadajú správne slová na tieto klamstvá V. vo výchove jej matky, ale najvýstižnejšie bude asi konštatovanie toho, že V. zrejme ani nevie kedy sa narodila. V. v auguste narodeniny neoslavuje.. Otec trvá na tom, že peniaze, ktoré sú v tabuľke za august 2019 označené ako peniaze na výlet do Talianska, boli V. zaplatené na výlet do Talianska. Ak sa s tým V. nedokáže vyrovať a peniaze 300,00 € stále pokladá za vytváranie si alib jej otcom na preukázanie jeho vyšších výdavkov na ňu, nech mu ich teda vráti, číslo účtu vie! Ani otcovi sa peniaze „. Y. G. E. I., a na to aby slušne zarobil, nie je v práci predpísaných 3 a pol hodiny. Vždy je to viac, 10 až 12 hodín denne. Ak V. tvrdí, že peniaze na výlet do Talianska jej dal jej priateľ, otec je rád, že má jednak solventného priateľa, a teda zrejme takého, ktorý sa o ňu dokáže do budúcnosti postarať, ktorý jej peniaze na výlet dal pre jej úspešné zvládnutie maturity. Bolo by možno vhodné, aby sa o V. dosiahnuté úspešné zvládnutie maturitných skúšok podelila aj so súdom, priložením maturitného vysvedčenia k jej „. vyjadreniam sa na adresu svojho otca. Otec uviedol, že je pravda, že po ukončení súdneho konania, pre veľký nezaujem V., otec V. netelefonuje každý týždeň, teraz je to tak raz za dva či tri týždne. Tvrdenie otca, že V. na dovolenku nezoberie, že nie je na rade, nemá voľné miesto v aute, nie je pravda. Vyjadrenia V., ale tiež niečo dokazujú. V., podľa názoru otca nielenže poberá invalidný dôchodok vo výške 220,00 €, je nespokojná s 350,00 € výživného, teda mesačne spolu až 570,00 €, v podstate bez akéhokoľvek pričinenia, neváhala by cestovať z jednej dovolenky na druhú, zase len bez jej pričinenia, či prejavu vďaky. Isteže, jedná sa predsa o osobu, ktorá ešte stále navštevuje školu, aj keď ide o tzv. nadstavbu strednej školy. Nemožno ale opomíňať jej správanie voči otcovi, ktorého neváha diskreditovať, osočovať ho, nazývať ho vypočítavým klamárom a pod., teda pred súdom sa o ňom nelichotivo vyjadrovať, ale na druhej strane od neho vyžadovať plnenia, ktoré nakoniec odmieta. Otec sa nikdy pred dcérou K. nevyjadroval, že V. na dovolenku nezobral preto, lebo má priateľa, ktorý sa má o ňu postarať alebo nie je dôvod ju na dovolenku brať. Je to len výmysel dcéry V., ktorý nie je ničím podložený, ale V. svojho otca aj v tejto súvislosti označuje za klamára, ktorý len zavádza súd. Tým, že sa otec oženil so ženou, s ktorou má tri roky vzťah pred ich sobášom, dokazuje to, čo otec vždy tvrdil, a teda že je rodinný typ. K invektívam V., či skôr jej matky k tomu, že uprednostňuje iba K. sa otec vyjadrovať nebude. Otca len mrzí, že aj napriek tomu, že V. má mesačne až 570,00 € je s tým nespokojná, a navyše, na svojho otca nemá jedno jediné pekné slovo, ale naopak.

16. Otec sa vyjadril aj k vyjadreniu matky a uviedol, že zotrváva na svojom odvolaní, v ktorom tvrdí, že najlepšia starostlivosť pre deti je striedavá osobná starostlivosť, tak aby každé dieťa bolo v starostlivosti každého z rodičov v rovnakom rozsahu, ktorý jediný spôsob starostlivosti dokáže deťom zabezpečiť poskytnutie potrebných výchovných metód tak od matky ako aj otca, aby v budúcom živote, potom, ako si takéto deti založia rodinu, nechýbal im pri výchove tak mužský, ako aj ženský vzor.

Otec sa o maloletú K. viac ako pol roka staral sám, bez toho, aby sa matka o ňu zaujímala, resp. požadovala, aby striedavá osobná starostlivosť určená súdom bola realizovaná, neskôr bola striedavá osobná starostlivosť realizovaná, no potom matka rozhodnutie súdu začala ignorovať, a maloletú otcovi odmietala do striedavej osobnej starostlivosti odovzdávať, tvrdiac, že si to tak želá maloletá, čo však nie je pravda a z jej vyjadrení, či už pred kolíznym opatrovníkom, alebo pri iných pohovoroch, výlučnú starostlivosť matky, hoci nepriamo, odmietala, napr. aj tým, že pri pohovoroch sa k spôsobu starostlivosti rodičov odmietala vyjadrovať, nakoľko o starostlivosť u otca mala záujem, no na druhej strane sa bála prísnosti svojej matky, čo bol dôvod, prečo sa spočiatku o spôsobe jej starostlivosti odmietala vyjadrovať. Nakoniec matka svojou prísnosťou a direktívnosťou dosiahla, aby pred tzv. znalcom Z., vypovedala tak, že by bola radšej v starostlivosti matky. Takto to znalec aj ustálil. Znalec ale neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by striedavú osobnú starostlivosť vylučovali. Zistenie, že dieťa by bolo radšej s jedným či druhým rodičom, v posudzovanom prípade maloletá K. s matkou, nie je relevantný dôvod na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti. Je prirodzené, že o dieťa sa starajú obaja rodičia v rovnakom rozsahu. Ak ale súd rozhodne, že bude zverené do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov, potom dieťa odníma zo starostlivosti druhému rodičovi a svoje rozhodnutie potom musí súd odôvodniť tak, aby preukázal, že odňatie dieťaťa zo starostlivosti jedného z rodičov je pre dieťa najlepší záujem, čo však súd v posudzovanom prípade neurobil. Aj keby sa mohlo zdať, že dieťa odmieta striedavú osobnú starostlivosť, čo je v posudzovanom prípade vylúčené vzhľadom k tomu, že otec sa o maloletú K. staral viac ako pol roka bez matky, sám, bez toho aby maloletej matka chýbala, ale aj bez toho aby maloletá chýbala matke, ktorá maloletá K. nakoniec aj odmietala k matke od otca odísť, nakoniec sa musela prispôbiť rozhodnutiu súdu, aby otec maloletej nemal problém. Aj v takých prípadoch, ak dieťa nesprávnym prístupom k jeho výchove preferenčným rodičom, nevedie dieťa k potrebe stykať sa s druhým rodičom vo vyváženom rozsahu, a dieťa bude navonok preferovať preferenčného rodiča, je nutné aby sa dieťaťu vysvetlilo, čo je pre také dieťa v najlepšom záujme, a niekedy aj vysvetlilo, že názor preferenčného rodiča nie je správny a pre maloleté dieťa v najlepšom záujme. V ostatnom sa otec pridrižiava svojho odvolania. Rozhodnutie súdu je prejavom toho, že v najlepšom záujme maloletej je aby sa so svojim otcom nestretávala vo vyváženom rozsahu, preto jeho rozhodnutie je zlé, nezákonné. Otec má za to, že výška výživného, určená súdom až na sumu 350,- €, nezodpovedá zákonným kritériám upraveným v § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, preto je nutné ho znížiť tak, ako to otec navrhuje v odvolaní. Otec sa nestotožňuje s ničím nepodloženým názorom matky, že otec financuje deti svojej manželky, pretože manželka otca riadne pracuje, a na svoje deti ich biologický otec výživné riadne platí. Deti manželky otca nie je nutné dotovať. Neprimeraným zvýšením, otec nedokáže viac deťom platiť aj iné výdavky, okrem výživného, hoci je pravda, že maloletej K. stále uhrádza výdavky súvisiace so zubným strojčekom, pretože matka sa na financovaní tejto pomôcky odmieta podieľať.

17. Otec sa vyjadril aj k vyjadreniu okresnej prokuratúry a uviedol, že s názorom intervenujúcej okresnej prokuratúry vo veci starostlivosti o maloletú sa možno stotožniť len v tom, že súd musí pri rozhodovaní o zmene výkonu rodičovských práv a povinností prihliadať vždy len na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Okresná prokuratúra tvrdí, že súd sa pri rozhodovaní priklonil k záverom zistením tzv. znalcom Z., avšak tento vo svojich záveroch neuviedol nič, čo by závery prijaté súdom, odôvodňovali. Otec má za to, že je potrebné poučiť aj intervenujúcu okresnú prokuratúru, že len tvrdenie znalca, že maloletá viac inklinuje v posudzovanom prípade k matke, nie je relevantným dôkazom a také vyjadrenie nemôže byť podkladom pre záver znalca, že pre zdravý vývoj maloletej je dôležité, aby bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Taký názor je arbitrárny, vyslovený od „. M.. Znalec nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by akokoľvek spochybňovali rodičovskú spôsobilosť otca, ale čo je i dôležité, ani také skutočnosti, ktoré by preukázali, že ponechanie, zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti nie je v najlepšom záujme maloletej. To isté platí aj o vyjadrení sa maloletej, ktorá pod vplyvom matky, ako preferenčného rodiča uviedla, že by bola radšej v osobnej starostlivosti matky, nemôže byť podkladom pre zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, pretože ani takéto vyjadrenie relevantným spôsobom neodôvodňuje rozhodnutie súdu, že zrušenie striedavej osobnej starostlivosti môže mať negatívny dopad na jej všeobecný rozvoj a nie je v jej najlepšom záujme. Otec v rámci svojho odvolania zdôraznil, že záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné potom toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady, okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. A je presvedčený, že ten druhý rodič je dobrým rodičom. Nesúhlas matky so striedavou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Súd nemusí takéto dokazovania vykonávať, ak je nesúhlas rodiča založený len na zjavne iracionálnom alebo nepreskúmateľnom dôvode. Ak pôjde o tento iracionálny, či nepreskúmateľný

dôvod, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase postaviť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti nevyhovujú. Opačný postup je totiž v rozpore so základným právom druhého rodiča na spravodlivý proces podľa čl. 36 Listiny, a súčasne zásahom nielen do jeho základného práva vychovávať a starať sa o svoje dieťa podľa čl. 32 ods. 4 Listiny, ale aj do základného práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť, podľa toho istého článku Listiny. Súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, že nesúhlas matky, či nie celkom jednoznačný súhlas utláčaného dieťaťa, spočíva v dôvodoch, ktoré preukázateľne majú negatívny vplyv na záujem dieťaťa, a preto súd nemohol, resp. nemal o čo svoje rozhodnutie oprieť, lebo v konaní nevyšli najavo také skutočnosti či dôvody, ktoré by negatívne zasahovali do záujmu maloletej. Žiaľ, ani okresná prokuratúra sa s vyššie uvedenými skutočnosťami nevyporiadala, hoci uvádza, že jej intervencia do predmetného poručenského sporu je len náhoda, čo nie je pravda, nakoľko nedovolená spolupráca s matkou maloletej bola v konaní preukázaná a do toho času nevyvrátené, o čom existuje aj zvukový záznam. Čo sa týka vyjadrenia sa prokuratúry k výške určeného výživného, s ktorým sa samozrejme okresná prokuratúra stotožňuje, ani s takým názorom zaujatej okresnej prokuratúry nemožno podľa otca súhlasiť. Okresná prokuratúra sa odvoláva na majetkové pomery otca, ktoré sú podľa nej vysoko nadpriemerné. Okresná prokuratúra ale neudáva, z čoho vysoko nadpriemerné majetkové pomery otca pozostávajú. Ak by to ale okresná prokuratúra uviedla, nemohla potom niečo také tvrdiť, uviesť, ale ani to, že otec sa odvoláva na platenie hypotekárneho úveru za svoj byt. Otec má za to za to, že zo strany okresnej prokuratúry sa jedná o nekvalifikované vyjadrenie, ktoré nemá oporu v platnej legislatíve a pod. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča, ale súd má právo neprihliadať iba na také výdavky rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, ostatné, či iné zohľadniť musí, ako existenčné. Platenie hypotekárneho úveru je nevyhnutným až existenčným výdavkom. Na druhej strane, ak otec nebude hypotekárny úver splácať, byt mu banka zoberie, stane sa bezdomovcom, príde o prácu, bude platiť výživné vo výške cca 30,00 €. Nepriamo povedené, takáto môže byť predstava zaujatej okresnej prokuratúry. Otec v rámci svojho vyjadrenia taktiež uviedol, že výška výživného a jej percentuálne vyjadrenie k príjmu otca sa môže vyčísľovať po odrátaní minimálne najväčšieho mesačného nákladu otca, t.j. hypotekárneho úveru. Takže výživné určené súdom nepredstavuje cca 30 % príjmu otca, ale oveľa vyššiu percentuálnu hodnotu, pretože od jeho príjmu je nutné odrátať výšku mesačných platieb hypotekárneho úveru. Okresná prokuratúra taktiež, nelogicky uvádza, že vysoké majetkové pomery otca, inak rovnajúce sa majetkovým pomerom matky, čo okresná prokuratúra za vysoké majetkové pomery už zrejme nepokladá, pretože ako otec, tak aj matka majú rovnako veľký 3-izbový byt, by mali spočívať, žiaľ iba v jeho 3-izbovom byte a aute starom šesť rokov. Auto si otec kúpil z finančných prostriedkov vyporiadania BSM, keď otec nechal matke byt len za 20 tis. eur. V čase kúpy 3 - izbového bytu, boli vtedy maloleté deti rodičov zverené do striedavej osobnej starostlivosti, a v byte otca bývali obe deti rodičov, okrem K., tá u otca bývala prvých sedem mesiacov po odsťahovaní sa do svojho bytu, permanentne. Preto si otec „ majetok, i podľa okresnej prokuratúry vysoko nadpriemerný. Ako už otec uviedol pri vyjadrení sa V., či matky, priebeh pojednávania je nahrávaný, ale v tomto prípade si z pojednávania urobil nahrávku aj otec. Po položení otázky intervenujúcou okresnou prokurátorkou matke, táto odpovedala: „...Na G. T. M. M. B. T. (presné znenie - viď nahrávka). Ako si mohla matka na otázku od okresnej prokuratúry pripraviť odpoveď, ak podľa vyjadrenia okresnej prokuratúry kládla matke otázky spontánne, v kontexte vyvíjajúcej sa situácie. Otec má za to, že okresná prokuratúra by mala priznať, že jej intervencia do ničím významným sa nevyznačujúceho konania, nebola spontánna, ale vopred dohodnutá s matkou, tak ako vopred okresná prokuratúra matke oznámila otázky, ktoré jej bude klásť, a možno aj s odpoveďami, tiež oznámené okresnou prokuratúrou. Otec má za to, že okresná prokuratúra by sa mala vyjadriť, k tomu, či je alebo nie je v akomkoľvek vzťahu s matkou, a ako sa mohlo stať, že ak okresná prokuratúra kládla matke otázky spontánne, reagujúc na aktuálne sa vyvíjajúcu situáciu, mohla matka odpovedať, tak ako otec vyššie uviedol.

18. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca k vyjadreniu plnoletej dcéry V. ako aj k vyjadreniu okresnej prokuratúry a uviedla, že sa už nemieni veľmi do hĺbky k tomu vyjadrovať, nakoľko právny zástupca nepozná skutočnú pravdu, ani nežil v ich domácnosti v čase rozvodu a po rozvode, aby sa mohol takto klamlivo vyjadrovať k jednotlivým záležitostiam. Chápe, že čerpá z informácii, ktoré dostáva od svojho klienta - odporcu, avšak matka uviedla, že sú staré minimálne 5 rokov, ale sú ako stále klamlivé. V rámci zachovania si dobrého vzťahu s odporcom už to nemieni dlhšie naťahovať a vyjadrovať sa neustále k tej istej veci dookola. Bola by som veľmi rada aj z hľadiska dopadu na maloletú K. o uzatvorení daného prípadu. Odporca si vôbec neuvedomuje a znevažuje fakt, ako to všetko na práve maloletú K. pôsobí, stále si rieši, musí to takto nazvať, svoje ego a zahľcuje súd a aj ju klamlivými informáciami. Nakoľko

odporca neustále znevažuje to, že ho informovala o jeho klamstvách, že má o tom dôkazy a on ich znevažuje, je nútená sa znížiť na úroveň jeho právneho zástupcu a odporcu a dôkazy o niektorých zásadných veciach predložiť. Po rozvode ako neustále matka uviedla aj na súde, bola iba maloletá K. odporcom komplet presťahovaná so všetkými svojimi osobnými vecami (oblečenie, školské potreby, knihy, vtedy aj hračky, ...) k odporcovi a mala u neho nastálo bývať. Nakoľko odporca sa chcel vyslovene starať iba maloletú K. bez dcéry V., ktorá mala byť len v starostlivosti matky (viď dôkaz c. 1 - mail medzi kamarátom odporcu a odporcu). Ďalším nehoráznym dôkazom o klamstve odporcu je kúpa auta (vraj z vysporiadania BSM) - viď dôkaz č. 2., kedy je zjavné, že mail od pracovníčky z poisťovne k novému autu bol 29.10.2015 a nie ako uvádza právny zástupca s odporcom po vysporiadaní BSM. Odporca sa zároveň vyjadril pred susedou, že on má peňazí dosť, a že nie je nútený si brať nejaké pôžičky ani leasingy a zbytočne sa zadlžovať, že on si auto kúpil na cash. Vysporiadanie BSM bolo zo strany matky dňa 25.12.2015 (viď dôkaz č. 3). O tom, že odporca má auto už skôr ako uvádza, vedela aj maloletá K., ktorá sa v aute vozievala (viď dôkaz č. 4) a mala to zakázané povedať. Takto to bolo zo strany maloletej prezentované. Pri odporcovi sa maloletá K. naučila neskutočne klamať, čo mali možnosť postupne zisťovať. Musela veľmi v hlave selektovať, čo môže a čo nemôže povedať. Druhej dcére kúpu auta zatajil a klamal ju, že auto nemá, keď ho v danej veci konfrontovala. V uvedenom aute boli aj následne v roku 2016 spoločne na dovolenke, kde po návrate rovnako ako V. aj matke povedal, že uvedené auto má požičané od kamaráta, a pritom to auto už dávno vlastnil. Auto bolo kúpené ako nové (predvádzacie). V tomto danom čase má samozrejme už 6 rokov. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že sa jej nedá nevyjadriť sa ešte ku klamstvu odporcu cez svojho právneho zástupcu ohľadom akože prerobenia jej bytu, ktorý má v pôvodnom stave a s poznámkou „ G. I. W. B.. Ak právny zástupca vychádza z klamstiev odporcu a kúpu TV, novej sedačky a novej manželskej postele po 13 rokoch je pokladané za prerobenie bytu, tak tu asi niečo neseďí. Matka uviedla, že jej vtedajší príjem, ktorý zakaždým predkladala súdu a dá sa samozrejme aj späť vyžiadať bol cca 800,- € brutto čiže cca 600,- € netto + 250,- € výživné dokopy cca 850,- € brutto (bez rodinných prídavkov, nakoľko ako sa vyjadril kvôli zníženým odvodom ich poberal za obe deti od ich narodenia otec a vraj je matka chamtivá tak jej nechcel po rozvode ich povoliť poberať) a nakoľko ona osobne platí 2 úvery, platenie všetkých výdavkov za byt, stravu, poisťky a pod., tak je dosť nanajvýš nemožné po odrátaní všetkých týchto nákladov si prerobiť byt podľa slov právneho zástupcu odporcu. Nakoľko jej odporca vzal všetku elektroniku vrátane TV s poznámkou, že bude bývať s V., ktorá nevidí, že im ho netreba. Nebude tu rozvíjať, že si delili všetko, na čo si len súd spomenie na polovicu (paštéty, mäso, taniere, príbor, poháre, uteráky, posteľné prádlo, knihy ... a pod a uviedla, že aj dokonca toaletný papier) nakoľko je to dosť smutné, keďže odporca má vyšší príjem ako ona, bola nútená si v tom čase veci podokupovať, vrátane TV. Matka taktiež uviedla, že odporcu vôbec nezaujímajú potreby jeho vlastnej dcéry, ale ako vždy uprednostňuje potreby svojej už terajšej manželky a jej detí. Je potom na mieste podotknúť, že odporcovi nikdy nešlo o maloletú K.. Ale má za to, že na vysokej úrovni si žije odporca, keď si môže dovoliť chodiť do Rakúska s celou rodinou a deťmi na nákupy v Pandorfe (kúpy oblečenia, obuvy a pod, videný svedkami). A to bez maloletej K., o ktorú tak strašne bojuje. Maloletou K. bol v tejto veci aj samotne odporca konfrontovaný, čo sa maloletej K. dotklo, že o ňu prejavuje z jednej strany záujem a z druhej strany ju neberie so sebou. Dostala vyjadrenie, že nebola v tom čase doma, čo musí uviesť, že mohol ísť v čase, keď je doma. Ale to už je na zvážení samotného odporcu, ako a s kým rád trávi čas. Samotný odporca si ani neuvedomuje, že aj z tohto si maloletá K. vytvára obraz o svojom otcovi. Nehovoriac o iných jeho zákulisných ťahoch, ktoré K. bohužiaľ ako 14 ročné dievča už vníma. Ďalej sa k tomu nemá význam vyjadrovať. Matka ďalej uviedla, že ju pobúrilo klamlivé tvrdenie o z jej dovolenkách v zahraničí. Tu musí konštatovať, že právny zástupca opäť vychádza zo starých informácií daných odporcom a namiesto preverenia si skutočností súd vedome klamú. Jednak jej zahraničná dovolenka spolu s deťmi bola až po spätnom vyplatení výživného odporcom, (je možné si to aj overiť) a bolo to po odsťahovaní sa odporcu iba s maloletou K. do jeho bytu, z ktorého maloletá K. odchádzala na dovolenku. Ďalšia jej zahraničná dovolenka bola platená jej priateľom, nakoľko matka na to financie nemala a ani doposiaľ nemá. Z čoho sa samotný odporca nie raz smial, že nikam s ňou deti nechodia, že sú u stále doma (povedané jej samotnými deťmi odporcu). Je tomu aj doposiaľ, že dovolenky neabsolvuje v zahraničí a u nás na SR si to prepláca cez jednorazový rekreačný príspevok. matka sa taktiež vyjadrila jej príjmu a uviedla, že jej príjem sa skladá z funkčného platu vo výške 791,- €, z prídavku za výsluh za rok vo výške 277,- € a osobný nenárokovateľný príplatok vo výške 330,- €. Tieto sumy má matka pravidelne priznané vo výplate bez odmien už od 12/2019. No a v neposlednom rade matka uviedla, že vyjadrovať sa k jeho manželstvu nemá význam, nakoľko si myslí, že bolo iba účelové. Obaja žijú oddelene vo svojich bytoch a nie ako manželia, čo je dosť neobvyklé. A samozrejme aj k oddeleným financiám, kedy všetci vedia, že manželstvom býva spoločné hospodárenie, čiže majú spoločne dva príjmy. A to, že si každý hradí

výdavky spojené s dovolenkou, výletmi, kinami, nákupmi stravy, drogérie a podobne sám, je zo strany odporcu nanajvyš zarážajúce. Takže pri týchto jeho tvrdeniach a príjme 2500,- € čistého a odrátaní jeho úveru a iných poplatkov mu musí podľa jeho skromných výpočtov mesačne zostať minimálne cca 800 - 1000 € len pre neho samotného. Musí poznamenať, že pokiaľ sa to nezmenilo, tak mobilného operátora mu hradí práca, čiže ešte ušetrí aj na iných poplatkoch. Takže ohrádzať sa zo strany otca platením úveru a iných poplatkov je pri jeho príjme nanajvyš smiešne. Na súde matka nemala možnosť sa ozvať v oblasti jeho platenia si týchto poplatkov, ale platiť si súkromných lekárov si ona napríklad dovoliť nemôže. Ale tiež by si do nákladov mohla nájsť súkromného gynekológa, zubára, očného, ... a taktiež jej bolo na pojednávaní oznámené, že do výšky výživného si nemá nárokovať jej úver a musí sa snažiť si to nejako sama zariadiť, aby to vedela platiť. Takže je teraz nanajvyš divné, že právny zástupca odporcu sa zrazu ohrádza odporcovým úverom a pod. Matka taktiež uviedla, že maloletá K. nie raz vypovedala pred súdom, kolíznymi opatrovníkmi, psychológmi a v neposlednom rade záver bol vytvorený znalcom, že chce byť v starostlivosti matky. Nepáči sa jej spochybňovanie akéhokoľvek záveru odborníkmi, ich dôkazov alebo účtov a pod. zo strany právneho zástupcu odporcu. Má zato, že súd by mal preverovať financie odporcu. Nakoľko by ako už na začiatku uviedla matka, chce mať túto súdnu záležitosť za sebou, z dôvodu kludu seba a maloletej K., ktorá to dosť zle psychicky zvláda, pretože má za to, že tu odporcovi ani tak nejde o maloletú K., ako o výšku výživného, čo je dosť smutné, lebo je to jeho dcéra, ktorej by mal dopriať, nebude sa už vyjadrovať, ale chce požiadať súd o ukončenie ich prípadu.

19. Plnoletá V. sa vyjadrila k vyjadreniu odporcu, ktorý sa v úvode vyjadruje, že reagovala v návale hnevu a pod vplyvom emócií, čo je pravda len z časti. Uviedla, že svoju reakciu odôvodňuje tým, že po vyhlásení rozsudku dňa 18.02.2020 si myslela, že je celý proces uzavretý. S rozsudkom bola stotožnená, preto sa neodvolala. Súhlasí so sumou 350,- €. Nakoľko sa otec odvolal a žiada o zníženie výživného voči nej zo sumy 350,- € na 300,- € a vyjadruje aj naďalej snahu ťahať ju po súdoch a vo vyjadreniach klame a zavádza, priviedol ju to k rozhodnutiu, že pokiaľ ju otec bude neustále ťahať po súdoch a má tento prípad pokračovať ďalších 5 rokov tak ako doteraz, v tom prípade bude aj pôvodná bojovať a žiadať sumu, ktorú navrhol prokurátor, t.j. 450,- €. Samozrejme nie je v jej záujme naďalej ťahať tento prípad a opätovne vyjadruje súhlas so sumou 350,- €, ako určilo rozhodnutie Okresného súdu (ďalej aj „OS“), ale zároveň nesúhlasí so sumou 300,- €, ktorú navrhuje otec, nakoľko ona nespochybňuje závery žiadneho orgánu prítomného v tomto procese a považuje rozhodnutie súdu o výške 350,- € za adekvátne a z jej strany boli vykonané všetky potrebné dôkazné konania, ktoré súd vyhodnotil sumou 350,- €. Sumu 450,- € navrhol prokurátor, ktorého rozhodnutie ona nespochybňuje, a ktoré bolo vydané na základe preverenia všetkých okolností ako napr. finančné možnosti otca. Pozastavuje sa nad tým, že otec sa vyjadruje, že nemá financie navyše, avšak platenie právneho zástupcu (čo nie je rozhodne lacná záležitosť) už problém nie je. Mrzí ju, že otec vidí problém v platení o 50,- € viac na jej výživnom, ale nevedí mu platiť právneho zástupcu. To, čo sa snaží dosiahnuť (300,- € výživné), už podľa jej názoru dávno preplatil na vyplácaní právneho zástupcu. Nedávne nákupy v Rakúsku nej a bez K. so svojou novou rodinou, kde nakupoval vo veľkom (videli ho tam známi), tiež asi hovorí o tom, ako otec nemá peniaze. Každopádne mu to nezazlieva, len ju mrzí, že sa snaží šetriť na vlastných deťoch, ale inde peniaze nešetrí. Čo sa týka infúznej liečby, je smutné, že sa k tomuto vlastný otec stavia takýmto spôsobom. Keby sa otec zaujímal, tak by vedel, že liečba jej zrakového problému sa aktuálne nedá riešiť iným spôsobom ako infúznou liečbou, o ktorej vie a od určenia diagnózy, v roku 2009, túto infúznou liečbu absolvovala pravidelne 2x ročne po 3 dni, čo sa rovná 6 infúzií za rok. V minulosti túto liečbu absolvovala lôžkovou formou v detskej fakultnej nemocnici Kramáre, kedy táto liečba bola hrazená poisťovňou, avšak už je plnoletá, liečbu si musí hradíť sama. Právny zástupca otca sa vyjadruje, že jej mesačný „.. je cez 570,- €. Pri zohľadnení toho, že si nemôže nájsť akúkoľvek prácu a príp. nájdenie práce bude veľmi obtiažne, jej mesačný „.. vo výške 570,- €, ako tvrdí právny zástupca, bude dostačujúci len veľmi tesne pri vypočítaní všetkých mesačných výdavkov (napr. strava, bývanie atď.). Nakoľko sa otec vyjadril, že ak bude platiť výživné viac ako 300,- €, nebude schopný platiť ďalšie výdavky, ktoré podľa jej vedomostí je iba poisťka, ktorá nie je v takej výške, aby to zasiahlo jeho rozpočet pri platení výživného vo výške 350,- €, (vreckové vo výške 20,- € jej prestal dávať pred viac ako pol rokom) a jej sa zákonite zvýšia mesačné náklady min. o poisťku, ktorú otec prestane platiť a automaticky otcovi táto suma ostane. Keď sa porovná mesačný „.. jej a otca, tak za všetko stačí iba pozrieť na to, že ona má 570,- €, od ktorých keď odpočíta náklady (bývanie, strava, poisťka atď.) zostane jej rozhodne menej ako otcovi, ktorý deklaroval príjem cca 2500,- € a odpočítajú sa všetky jeho náklady (výživné, úver, bývanie, strava atď.). Do mesačných nákladov nepočíta štvrťročné, či ročné platby (poistky), nakoľko ako ich zaplatí 4x, či 1x za rok, tak aj min. 2x za rok má odmeny, ktoré sa rovnajú takmer násobku mesačného príjmu. Doklady, ktoré to potvrdzujú aj predložil. Čo sa týka vyjadrení právneho zástupcu otca ohľadom jej budúceho štúdia na vysokej

škole, chce uviesť, že vyštudovala gymnázium, to znamená, že vysoká škola je nevyhnutná. Otec o plánoch študovať na vysokej škole veľmi dobre vie a dokonca on sám chcel, aby na vysokú školu išla. Je nanajvýš zarážajúce, že je to pre otca novinka a navyše je zarážajúce a hlavne smutné, že vlastný otec spochybňuje vlastnú dcéru v jej schopnostiach sa dostať na vysokú školu, či dokonca ju aj vyštudovať. Rozhodnutie ísť študovať na vysokú školu je jej a nie niekoho iného, či účelové, ako je spomenuté vo vyjadrení. Mrzí ju, že spochybňuje moju maturitu, nakoľko zmaturovala na dobré známky, za čo ju aj pochválil, ale v tejto chvíli tvrdí, že zmaturovala „. G.-G.. Plnoletá V. uviedla, že nikdy ani na súde a ani vo vyjadreniach nespochybnila pravidelné platenie mesačného vreckového, iba poukázala na to, že to prestal platiť ešte v čase, kedy nebolo vydané rozhodnutie o výške výživného. Cez to všetko však nežiada o vreckové, pretože akceptuje, že má platiť vyššie výživné, avšak ju mrzí, že otec odmietne pri sume 350,- € platiť aspoň poistku, ktorú keď si nebude schopná platiť sama, tak jej ju zruší. Plnoletá V. má za to, právny zástupca otca v ďalšej časti opäť prekrúca jej tvrdenia. V jej vyjadrení na odvolanie otca napísala, že otec jej daroval sumu 300,- € ako dar k narodeninám, ktoré vie, že má v júli. Mali ísť pôvodne na výlet ona, sestra a otec, ale nakoniec sa rozhodol, že si to má užiť spolu s priateľom, preto jej tie peniaze poslal na účet. Dôvod prečo spomenula túto skutočnosť je ten, že ju mrzí, že otec si dal do svojich mimoriadnych nákladov na ňu dar k narodeninám. To je akoby si do nákladov dával vianočné darčeky. Je naozaj prekvapená, že otec je nútený si dávať dary do mimoriadnych nákladov, pretože stále ide o dcéru a nie o cudziu osobu, pri ktorej si musí dar dávať ako mimoriadny náklad. Samozrejme je tomu daru rada a plánuje ho využiť. Výlet do Talianska, ktorý v roku 2019 absolvovala s priateľom bol dar od priateľa za úspešné zvládnutie maturity a peniaze od otca má, stále odložené a plánuje ich využiť na ten účel, na aký ich dostala od otca ako dar k narodeninám. Nakoniec k tomuto bodu chce poznamenať len toľko, že otec vie, ako zmaturovala a nie je povinná svoje maturitné vysvedčenie predkladať súdu, nakoľko to je jej súkromie a hlavne to nijakým spôsobom nesúvisí s prejednáványm prípadom. Čo sa týka osočovania otca, vníma to ako vzájomné správanie sa ich oboch. Otec sa tiež nevyjadruje peknými slovami voči jej osobe a samozrejme, že obaja sa snažia dokázať svoju pravdu. Chápe sklamanie otca z jej slov, avšak ako sa má ona postaviť k správaniu otca, keď vlastnú dcéru ťahá po súdoch 5 rokov a teraz, keď už mohlo byť po všetkom, opäť sa rozdúchávajú vášne? Je z neho rovnako sklamaná ako on z nej, ale cez to všetko otca rešpektuje, zároveň však nemôže očakávať, že keď bude na ňu útočiť ako napr. vo vyjadreniach alebo ťahaním po súdoch, že sa nebude brániť. Vo vyjadreniach sa tiež píše, že nejaví o otca záujem a netelefonuje mu. Áno, je pravda, že ho nekontaktovala už dlho, ale skúste pochopiť, že ťažko sa prejavuje úcta k človeku, ktorý vlastnú dcéru vláči 5 rokov po súdoch! Aktuálne sa to natáhuje pre 50,- €! Plnoletá V. uviedla, že jej sestra K. tiež otcovi netelefonuje. Nekontaktuje sa s ním a nie raz sa stalo, že išla k nemu na víkend aj napriek tomu, že nechcela. Ignorácia zo strany K. už však otcovi neprekáža a jej sa „ neplatením. Na záver tohto vyjadrenia vyslovila smútok nad tým, kam sa tento prípad a aj vzťahy dostali. Má za to, že svojim spôsobom môžu za to obaja, avšak stále tu vidí priestor na zlepšenie vzťahov do budúcnosti a je pripravená napraviť vzťah s otcom aspoň do takej miery, ako bude môcť a ako bude chcieť otec. Myslí si, že keby sa vedeli vzájomne dohodnúť, mohlo sa predísť všetkým vyjadreniam a vzájomným osočovaniam. Preto by bola rada, ak by otec súhlasil s verdiktom súdu, t.j. 350,- €, aby sa tento prípad už konečne skončil a mohli začať pracovať na obnove vzájomných vzťahov. Po zvážení celého obdobia súdu je rozhodnutá začať pracovať na zlepšení vzťahov okamžite, avšak prosí otca o rešpektovanie rozhodnutia súdu a zároveň aj súd o ukončenie prípadu, nakoľko už nemá sil a chuť ďalej bojovať, 5 rokov stačilo. Okresný súd rozhodol na základe všetkých dôkazov a sumu, ktorú určil považuje za rozumný kompromis.

20. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky a v rámci svojho vyjadrenia, popísal svoju osobu, vzťahy medzi terajšou manželkou a bývalou manželkou a súčasne v rámci svojho vyjadrenia zopakoval tvrdenia uvedené už v predchádzajúcich vyjadreniach avšak podrobnejšie. Otec namietol všetky tvrdenia matky uvedené v rámci jej vyjadrenia. Predovšetkým poukázal na to, že maloletá realizuje styk so svojim otcom len každý druhý víkend, nie každý víkend. Len preto, aby súd nepotvrdil doterajší stav, teda existujúcu striedavú osobnú starostlivosť, matka predkladá súdu údajné vyjadrenia sa maloletej K. k realizácii styku so svojim otcom v čase víkendov, ktoré ona nechce absolvovať, hoc ich ani neabsolvuje na zdôraznenie toho, že styk s otcom nechce maloletá realizovať ani počas víkendov. Matka sa tak usvedčuje z klamstiev predkladaných súdu ako vyjadrenia maloletej. Matka sa aj na súde vyjadrila, že maloletá otca navštevuje iba každý druhý víkend, nie každý víkend. Ani vyjadrenia matky, že maloletá odmieta striedavú osobnú starostlivosť nie sú pravdivé. Otec odmieta akékoľvek osočovania matkou, z ktorých vyplýva, že by narúšal súkromie detí. Otec odmieta aj ničím nepodložené tvrdenia matky, že po byte chodil nahý, bez spodného prádla. Keď deti realizovali striedavo osobnú starostlivosť, od bytu kľúče mali. Potom ako matka prestala akceptovať rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktorá v podstate platí aj

toho času, a maloletá K. začala otca navštevovať len každý druhý víkend z požiadavky matky, otec, ktorý pracuje len v pracovných dňoch, teda víkendy sa zdržiava iba doma, nepokladá za dôležité, aby maloletá K. (dospelá V. o otca neprejavuje záujem, dlhší čas ho nenavštevuje) musela mať kľúče aj mimo matkou určeného styku s ním. Nie je to o dôvere k maloletej, ale o správaní sa matky maloletej, ktorá nemá zábrany voči ničomu. Tvrdenia matky o vyjadreniach sa otca k stužkovej slávnosti V. sa nezakladajú na pravde, opäť sa jedná o ničím nepodložené nepravdivé tvrdenia ako aj to, že otec má snahu V. zosmiešňovať. Posledné právoplatné rozhodnutie súdu upravuje striedavú osobnú starostlivosť pre obe maloleté deti, čo znamená, že obe deti sa mali u svojich rodičov striedať v pravidelných intervaloch. Matka ale od samého začiatku začala obmedzovať styk V. s otcom tak, že síce otca navštevovala, ale spravidla u otca celý, súdom určený čas styku v rámci striedavej osobnej starostlivosti neostala. Z takéhoto správania sa matky ovplyvňujúceho V., navádzajúcu ju k nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti skôr nasvedčuje tomu, že je to matka, ktorá sa snaží/snažila ich vzájomný kontakt minimalizovať, najmä v čase, keď sa o maloletú K. otec nie krátky čas staral iba on. Čo sa týka vyjadrení matky, ako otec stráži každé euro, alebo že v minulosti v rámci spoločných výletov to mal byť otec, ktorý určoval čo mali deti konzumovať a koľko, zatiaľ čo on sa v jedení vôbec neobmedzoval, nie je tak ani trápne, ako skôr smiešne. Otec poukázal na to, že o svojom súkromí neinformuje matku. Otcovi je jedno, či má alebo nemá matka vedomosť o tom, či sa oženil alebo nie. Matka sa o jeho sobášii dozvedela od bývalého manžela manželky otca, s ktorým matka veľmi dobre vychádza. K. má otca rada, čo potvrdila aj pred znalcom, nikdy sa otca nebála a ani toho času nebojí a nezistil to ani znalec. Iné tvrdenia sú len ďalšie klamstvá matky. Otec uviedol, že má tiež povinnosť ako rodič svoje dieťa upozorniť aj na prípadné negatívne dôsledky nezdravého stravovania, čo by tiež mala robiť aj matka. Má za to, že venovať sa športu a zároveň sa zdravo stravovať, je prospešné pre každého, bez ohľadu veku. Zatiaľ čo začať športovať ešte v detskom veku a osvojiť si zdravý spôsob života je nepochybne veľkým prínosom pre zdravie človeka. To, čo dokázala matka, brzdiť maloletú K. v zdravom spôsobe života, je poburujúce a prejavom nezrelosti, jednoducho povedené, všetko čo urobí otec, je zlé a povinnosťou matky je to zmeniť. Otec pokladá vyjadrenia matky za opakujúce sa ničím nepodložené jednostranné tvrdenia, ktoré sú v priamom rozpore s tým, čo matka o otcovi rozprávala, uviedla pred súdom prvej inštancie v čase ich rozvodového konania. Doplnujúce vyjadrenie matky je len sumár nepodložených výmyslov a klamstiev matky, negatívne opisujúcich otca detí, spochybňujúcich jeho rodičovskú spôsobilosť, akoby sa zabudlo na to, že otec istý, nie krátky čas iba sám vychovával maloletú K.. Vyjadrenia matky neobsahuje nič, čo by otca opisovalo v pozitívnom svetle. Sú to len samé negatíva, ktorými sa podľa matky otec vyznačuje, s ktorým tak „.. človekom neváhala splodiť dve deti. Otec aj naďalej zotrváva na tom, aby maloletá K. ostala v striedavej osobnej starostlivosti s tým, že aj naďalej je ochotný matke platiť výživné na ňu vo výške 200,- € mesačne a na V. tak ako do času súdom prvej inštancie vydaného rozhodnutia vo výške 300,- €. Otec sa v rámci samostatného vyjadrenia opätovne vyjadril, pričom v rámci svojho vyjadrenia zhrnul vnímanie tejto veci z jeho pohľadu a súčasne sa vyjadril aj ku konkrétnym bodom uvedených matkou v rámci vyjadrenia.

21. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca, pričom zo svojho pohľadu argumentovala danú vec a vyjadrovala sa k tvrdeniam otca uvedeným v jeho vyjadrení, avšak pre vec podľa názoru odvolacieho súdu tieto vyjadrenia nebolo potrebné opakovať.

22. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania, podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca voči rozsudku je nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP), pričom tento rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. februára 2022 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, právny zástupca otca, kolízny opatrovník, plnoletá V., Okresná prokuratúra upovedomení zákonným spôsobom.

23. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

24. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

25. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase od predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

26. V prejednávanej veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie, vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i zistenie a porovnanie pomerov na strane maloletej K. a plnoletej V., ako aj na strane ich rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2014), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (t.j. v roku 2020 v čase rozhodovania na súde prvej inštancie a v roku 2022, v čase rozhodovania odvolacieho súdu). Z tohto dokazovania vyvodil správne závery skutočného stavu, týkajúce sa zmeny osobnej starostlivosti o maloletú K. a k tomu nadväzujúcej zmeny zvýšenia výšky vyživovacej povinnosti, tak na maloletú K., ako aj na plnoletú V., s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. Odvolací súd opakovane uvádza, že naposledy bolo o úprave práv a povinností k maloletým deťom (v tom čase boli obe deti maloleté) rozhodované rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 13P/134/2014-33 zo dňa 23.10.2014, právoplatným dňa 08.11.2014, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, na čas po rozvode bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa vtedy obidve maloleté deti zverili do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že v starostlivosti matky budú deti štrnásť po sebe nasledujúcich kalendárnych dní, počínajúc piatkom v párnom týždni od 15.30 hod. do piatku nasledujúceho párneho týždňa do 07.30 hod. a v starostlivosti otca budú deti druhé dva týždne. Každému z rodičov bolo ponechané právo deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal platiť na výživu na vtedy maloletú V. sumu 150,- € mesačne a maloletú K. sumu 100,- € mesačne. Z obsahu odvolania otca vyplýva, že otec celé svoje odvolanie odôvodňuje dôvodmi voči výroku o prezverení maloletej K. do osobnej starostlivosti matky, s ktorým kategoricky z viacerých dôvodov nesúhlasí. Pokiaľ ide o odvolanie otca do tohto výroku o prezverení maloletej K. t.j. zo striedavej osobnej starostlivosti na výlučnú osobnú starostlivosť matky odvolací súd uvádza, že argumenty otca uvedené v rámci podaného odvolania boli otcom prezentované už v konaní pred súdom prvej inštancie. Inými slovami, otec v rámci podaného odvolania neuviedol žiadne také skutočnosti, o ktorých by už nevedel súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o zmene zverenia. Tak, ako súd prvej inštancie tieto dôvody otca nevzhladol ako dôvodné, rovnako ich nevzhladol za dôvodné ani odvolací súd. Otec v rámci svojho odvolania namieta, že matka dôvodí nevhodnosť striedavej osobnej starostlivosti zlou komunikáciou medzi rodičmi, taktiež vplyvom preferenčného rodiča (matky) na maloletú K., a súčasne má otec za to, že uvedenou zmenou zverenia

dochádza k obmedzovaniu jeho rodičovských práv. K týmto argumentom otca odvolací súd uvádza, že pôvodne (v roku 2014) bola medzi rodičmi schválená rodičovská dohoda, týkajúca sa striedavej osobnej starostlivosti v tom čase oboch maloletých detí. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že určité obdobie pred podaním tohto návrhu matky cca 5 resp. 6 mesiacov v roku 2015 bola maloletá K. vo výlučnej starostlivosti otca a v tom čase sa maloletá V. s otcom stretávala. Po určitom čase sa začala realizovať striedavá osobná starostlivosť, avšak iba k maloletej K. a v tom čase maloletá V. sa s otcom stretávala cez víkendy. Približne od roku 2018 sa prestala realizovať aj striedavá osobná starostlivosť o maloletú K. a táto sa začala s otcom stretávať každý druhý víkend o piatku do nedele, pričom kontakt už plnoletej V. s otcom sa obmedzil, t.č. neprebíha. Pre dané prezverenie maloletej K. zo striedavej osobnej starostlivosti do výlučnej starostlivosti matky bolo potrebné objektívne zistiť, či zmena tejto starostlivosti týkajúca sa už iba maloletej K. (V. nadobudla v priebehu konania plnoletosť) je pre ňu vhodná a je v jej záujme. Vzhľadom pôvodne k nejednoznačným vyjadreniam maloletej K. pred kolíznym opatrovníkom súd prvej inštancie vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom W.. W. Z. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorý podľa psychologických výsledkov maloletej K. ustálil, že pre maloletú K. vzhľadom na jej zdravý vývin, je v súčasnosti optimálnejší aktuálne realizovaný model rodičovskej starostlivosti, kedy sa nachádza v osobnej starostlivosti matky a s otcom sa stretáva každý druhý víkend, v porovnaní s predtým realizovanou striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov v dvojtyždňových intervaloch. Znalec taktiež uviedol, že zároveň by bolo vhodné rozšíriť víkendový pobyt maloletej K. z dvoch na tri noci napríklad do pondelka rána. Znalec v rámci svojho posudku poukázal na to, že pri pozorovaní interakcie s otcom maloletá K. nedokáže otvorene komunikovať svoje pocity, respektíve preferenciu aktuálneho režimu rodičovskej starostlivosti. Maloletá sa snaží udržať si pozitívny vzťah k otcovi, uvedomuje si, že otec preferuje striedavú starostlivosť, chcela by mu vyjsť v ústrety, preto dáva v jeho prítomnosti súhlas s rozšíreným víkendovým stretávaním, ale zároveň nedokáže otvorene pred otcom povedať, že jej viac vyhovuje súčasná varianta rodičovskej starostlivosti v domácnosti matky, ani že sa nechce vrátiť k predchádzajúcej variante striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Po vypracovaní tohto znaleckého posudku na pojednávaní konanom dňa 05.11.2019 (č.l. 281) bola maloletá K. v konaní riadne vypočutá, pričom uviedla, že chce, aby bola zverená do osobnej starostlivosti matky, chce sa s otcom stretávať každý druhý víkend, cez týždeň chodí na plávanie v utorok a v piatok. K otcovi chodí v piatok večer a vracia sa od neho v nedeľu. U otca sa síce niekedy nudí, ale v podstate je u neho spokojná, jeho priateľka má deti, spolu sa stretávajú, vychádza si s nimi dobre. K. v konaní pred súdom taktiež uviedla, že u mamy by chcela byť stále a k otcovi by chodila tak, ako by sa dohodli. Z vykonaných dôkazov súd prvej inštancie správne ustálil, že toho času je potrebné striedavú osobnú starostlivosť nahradiť výlučnou osobnou starostlivosťou matky. Tak, ako to vyplýva z obsahu spisu, striedavá osobná starostlivosť o obe maloleté deti bola určená v roku 2014, určitý čas sa realizovala, avšak iba vo vzťahu k maloletej K. a asi od roku 2018 sa táto nerealizuje a maloletá K. sa stretáva so svojim otcom každý druhý víkend. Za týchto okolností t.j. maloletá K. má 15 a 1 roka, pričom jasne vyjadrila svoj názor v konaní pred súdom prvej inštancie a znalecký posudok pri posudzovaní osobnosti maloletej K. rovnako signalizuje zmenu striedavej osobnej starostlivosti na výlučnú osobnú starostlivosť matky je potrebné bez ohľadu na nesúhlas otca k uvedenému prihliadnuť. Odvolací súd zdôrazňuje, že znalec v rámci znaleckého posudku neposudzoval, ktorý model starostlivosti je pre maloletú vhodnejší, ale posudzoval osobnosť maloletej K., s ohľadom na doterajší model striedavej osobnej starostlivosti a vplyv na jej prežívanie, ako aj súčasný aktuálny model osobnej starostlivosti matky a ich vplyv na osobnosť maloletej a jej prežívanie. Samotné posúdenie, ktorý model starostlivosti je pre maloletú vhodnejší je totiž právnou otázkou a je výlučne v dispozícii súdu. Znalec však v danej oblasti poskytuje neoceniteľné podklady pre rozhodnutie súdu a to z dôvodu, že skúma osobnosť maloletého dieťaťa, jeho prežívanie, jeho vnímanie, počúva, vyhodnocuje pocity a prežívanie priamo v interakcii s maloletou, a preto znalecký posudok je z tohto pohľadu významným dôkazom v konaní o prezverení maloletého dieťaťa. V danom prípade mala maloletá K. možnosť vyskúšať si takpovediac všetky modely starostlivosti o ňu (t.j. osobnú starostlivosť otca, striedavú osobnú starostlivosť, osobnú starostlivosť matky), pričom sama usúdila, že najvhodnejším modelom starostlivosti pre ňu je osobná starostlivosť matky. Skutočnosť, že maloletá K. direktívne neverbalizuje osobnú starostlivosť matky (hlavne pred otcom) ešte neznamená, že s ňou nie je stotožnená. Maloletá sama ešte nedokáže argumentovať tak, aby jasne (bez pocitu viny pred jedným z rodičov) priamo verbalizovala osobnú starostlivosť matky, ktorú ale preferuje. Preto bolo potrebné vyšetrovanie osobnosti maloletej znalcom, pričom znalec posúdil všetky skutočnosti a s ohľadom na zdravý vývoj maloletej odporučil osobnú starostlivosť matky. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že osobná starostlivosť matky o maloletú K. napĺňa v danom prípade najlepší záujem maloletej K.. V tomto prípade, by si mal otec uvedomiť, že počúvať a rešpektovať názor 15 - ročného dieťaťa je už jeho povinnosťou a netreba za každých okolností dieťaťu nanútiť svoj názor, bez potreby rešpektovať ten

jeho. Skutočnosť, že otec túži po striedavej osobnej starostlivosti k maloletej K. ešte neznamená, že táto forma starostlivosti je v prospech a v záujme maloletej, hlavne za situácie, že túto formu starostlivosti si už maloletá vyskúšala a nedožaduje sa jej. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa prezverenia maloletej K. do osobnej starostlivosti matky je vecne a právne správne a z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

27. Pokiaľ ide o odvolanie otca voči výroku o výživnom, je treba uviesť, že otec v rámci svojho odvolania neuviedol také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že vyjadrenia matky k jej príjmu, ako aj otca neboli presné, ale aj jej tvrdenia o tom, že mesačné výdavky na vtedy maloletú V., ktoré matka vyčíslila sumou 877,- € mesačne a na maloletú K. v sumou 440,- € mesačne matka nielenže ničím nepreukázala, ale v rozpore s logickým myslením ani nemohla mať, ak jej príjem, ako to matka tvrdila, bol vo výške len 600,- €, teda o 717,- € nižší ako matkou uvádzané výdavky na deti, čo súd matke na pojednávaní aj náležite vysvetlil. Matka nepreukázala, že staršia dcéra je od 01.08.2015 v jej osobnej starostlivosti, a nepreukázala ani dôvody hodné osobitého zreteľa, aby jej súd priznal na V. zvýšené výživné od 01.08.2015, nakoľko návrh na zmenu úpravy výkonu práv rodičov k ich deťom, podala až 06.06.2016. Otec s návrhom matky na zvýšenie výživného na V. na 650,-€ mesačne a maloletú K. na 300,- € mesačne od právoplatnosti rozsudku, ako aj zverenie detí do starostlivosti matky nesúhlasil. Odvolací súd uvádza, že so všetkými danými skutočnosťami namietanými otcom v rámci podaného odvolania sa už riadne vysporiadal súd prvej inštancie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie neuznal dôvody hodné osobitého zreteľa na plnoletú dcéru V. a nepriznal jej výživné späťne t.j. odo dňa 01.08.2015, ale zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na plnoletú V. zo sumy 150,- € mesačne na sumu 350,- € mesačne, počínajúc dňom 01.09.2019, nakoľko dňom 01.09.2019 plnoletá V. začala navštevovať strednú školu. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní pri výživnom na plnoletú V. zohľadnil všetky platby otca uhrádzané plnoletej V. aj nad rámec určenej vyživovacej povinnosti a súčasne pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zohľadnil aj dávku Sociálnej poisťovne vo výške 220,- € vyplácanú plnoletej V.. Tu treba uviesť, že plnoletá dcéra V. má nepochybne zrakový handicap, ktorý môže/nemúsi v budúcnosti ovplyvniť aj jej možnosť a schopnosť samostatne sa živiť, preto si odvolací súd dovoľí uviesť, že výživné určené súdom prvej inštancie na plnoletú V., ktorá má výdavky dospelej ženy je určené v minimálnej výške, s ohľadom na jej reálne výdavky, zdravotné náklady, a súčasne príjem otca ako povinného rodiča. Tento názor odvolací súd vyslovuje s ohľadom na rozhodovaciu prax súdov. Odvolací súd sa na základe vyššie uvedeného obmedzí na konštatovanie, že výživné určené na plnoletú V. bolo určené primerane, s prihliadnutím na jej výdavky, ktoré sú nepriamo odvodené od cien tovarov a služieb, ktoré sú všeobecne známe a nie je potrebné ich samostatne dokazovať, s prihliadnutím k jej zdravotnému stavu a k výdavkom vyžadujúcim jej liečbu, a rovnako tak s prihliadnutím na príjem povinného rodiča t.j. otca. Pokiaľ ide o výšku výživného na maloletú K., rovnako tak musí odvolací súd konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak zvýšil výšku výživného na maloletú K. až od zmeny jej zverenia, pričom pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie prihliadol na všetky platby výživného uhrádzané zo strany otca na maloletú K.. Vzhľadom k tomu, že otec v rámci podaného odvolania neuviedol také námietky, s ktorými by sa už nevysporiadal pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie, odvolací súd musí iba odkázať v tejto časti na rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie, ktoré spĺňa všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 220 CSP. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie otca ani v tejto časti nevzhladol ako dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

28. Odvolací súd ako posledné preskúmal výrok o úprave styku otca s maloletou K., pričom tento výrok považuje za nutné potvrdiť ako vecne a právne správny z viacerých dôvodov. Otec v rámci podaného odvolania síce namietal aj tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie, avšak v rámci samotného odvolania nie sú zo strany otca uvedené žiadne konkrétne námietky k rozsahu určeného styku (napr. rozsah styku od piatku do pondelka), rovnako k uvedenému taktiež nesmeruje ani odvolací návrh otca v danej veci. Na základe uvedeného potom odvolací súd v tomto smere nevie posúdiť, v čom otec považuje v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne a akú by v prípade ponechania výlučnej starostlivosti o maloletú požadoval otec úpravu styku. Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd uvádza, že zo znaleckého dokazovania, ako aj z výsluchu maloletej K. bolo nepochybne zistené, že tohto času sa otec s maloletou stretávajú každý druhý víkend od piatku do nedele, pričom maloletá sama konaní pred súdom prezentovala vôľu, aby uvedená úprava styku bola realizovaná iba počas víkendu. Nezanedbateľným v tomto prípade je teda aj názor 15 - ročného dieťaťa, ku ktorému nepochybne pri

svojom rozhodovaní prihladol aj súd prvej inštancie. Odvolací súd taktiež uvádza, že dieťaťu vo veku 15 a 1 roka nie je potrebné presne určovať rozsah úpravy styku s druhým rodičom, nakoľko toto dieťa po dohode s rodičom si tento styk môže aj samostatne rozšíriť a to nad rámec súdom určeného styku. Inými slovami, maloletá K. bude za 2 a 1 roka plnoletá, a preto v tomto smere sa už nejaví byť dôvodné striktné upravovanie rozsahu styku (t.j. o 1 deň viac alebo menej). Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

29. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odvolací súd zdôrazňuje, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

30. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

31. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).